

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 3. května 2018 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Michala Zámečníka a přísedících Mgr. Ing. Lubomíra Dvořáka a Jiřího Kočky,

takto:

Obžalovaní

1. **V. D.**, narozený XXXX v XXXX, okr. XXXX, stavební technik ve společnosti XXXX, trvale bytem XXXX, XXXX, okr. XXXX,
2. **B.B.**, narozen XXXX v XXXX, osoba samostatně výdělečně činná, trvale bytem XXXX, XXXX, okr. XXXX,
3. **J.N.**, narozený XXXX v XXXX, trvale bytem tř. XXXX, XXXX,
4. společnost **XXXX**, IČ: XXXX, se sídlem XXXX, XXXX, okr. XXXX,
5. společnost **XXXX**, IČ: XXXX, se sídlem XXXX, XXXX, okr. XXXX,

jsou vinni, že

obžalovaní V. D., J.N. a B.B. společným jednáním:

v době nejméně od začátku roku 2014 do dne 30. 6. 2015 na základě předchozí dohody, vedení zjištěným úmyslem získat neoprávněně finanční prostředky (dotace) ze strukturálních fondů Evropských společenství (dále jen "ES") a ze státního rozpočtu ČR, s vědomím, že provedou „zpětně“ fiktivní výběrové řízení na dodavatele staveb, tedy, že provedou výběrové řízení až po kompletním dokončení staveb - rekonstrukce truhlárny společnosti XXXX v XXXX, okr. XXXX, a rekonstrukce truhlárny společnosti XXXX ve XXXX, okr. XXXX, a s plánem, že předmětné stavební práce truhlárny společnosti XXXX truhlárny společnosti XXXX se ve skutečnosti provedou nikoli prostřednictvím výherců výběrového řízení, ale prostřednictvím obžalovaných D. a B. vlastněné společnosti XXXX, s.r.o., a svépomocí obžalovaných, s cílem tyto stavební práce provést co nejlevněji, ovšem fiktivní faktury za provedené práce budou vystaveny od formálních výherců výběrových řízení a následně budou předloženy poskytovateli dotace - Státnímu zemědělskému intervenčnímu fondu (dále jen „SZIF“) k žádostem o proplacení výdajů, načež na tomto jednání se tito obžalovaní vzájemně podíleli zejména následujícím způsobem:

obžalovaný V. D. vystupující jako hlavní pachatel této organizované skupiny, a dále zejména jako osoba jednající za společnost XXXX, mimo jiné zajistil všechny účastníky fiktivních výběrových řízení, zpracoval fiktivní cenové nabídky, fiktivní položkové rozpočty a krycí listy za účastníky výběrových řízení na nejlevnějšího dodavatele, a to vše jak pro rekonstrukci truhlárny společnosti XXXX v XXXX, okr. XXXX, tak pro rekonstrukci truhlárny společnosti XXXX ve Velkém XXXX, okr. XXXX, a dále vytvářel cyklický oběh finančních prostředků za účelem předstírání úhrad faktur za provedené stavební práce na těchto dvou truhlárnách,

obžalovaný B.B. zejména jako osoba jednající za společnost XXXX, se podílel na zpracování finálního fiktivního položkového rozpočtu pro rekonstrukci truhlárny společnosti XXXX ve XXXX, okr. XXXX, zajišťoval (z části) cyklický oběh finančních prostředků za účelem předstírání úhrad faktur pro společnost XXXX a XXXX, podílel se na stavebních pracích jak pro rekonstrukci truhlárny společnosti XXXX v XXXX, okr. XXXX, tak pro rekonstrukci truhlárny společnosti XXXX ve XXXX, okr. XXXX, a poptával a objednával stavební materiál na stavbu pro rekonstrukci truhlárny společnosti XXXX,

obžalovaný J.N. na základě informací od obžalovaných B. a D. ho vypracoval žádosti o dotace z Programu rozvoje venkova, a poté na základě informací a podkladů od obžalovaných B. a D. ho zkompletoval provedení fiktivních výběrových řízení a Žádosti o proplacení výdajů, to jak pro rekonstrukci truhlárny společnosti XXXX v Leštině, tak pro rekonstrukci truhlárny společnosti XXXX ve Velkém Beranově, když konkrétně:

1. obžalovaná společnost XXXX, IČ: XXXX, se sídlem XXXX, XXXX:

- **dne 7. 3. 2014** podala prostřednictvím své tehdejší jednatelky L. B. na SZIF pobočka Brno žádost o dotaci z Programu rozvoje venkova ČR č. 14/020/3120f/563/000352, a dne **11. 6. 2014** uzavřela dohodu o poskytnutí dotace z Programu rozvoje venkova ČR s celkovými výdaji projektu 14 940 000 Kč z tohoto dotace **4 499 550 Kč** na Projekt rozvoj truhlářské výroby XXXX ve XXXX,
- následně bez řádného výběrové řízení v rozporu s pravidly, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekty z Programu rozvoje venkova ČR v kapitole 11 zadávání zakázek žadatelem/příjemcem dotace písm. a), b) (žadatel/příjemce zodpovídá za řádné provedení zadávacího řízení a jeho průběh náležitě dokladující dle zákona č. 137/2006 Sb. a naplnění zásad transparentnosti, rovného zacházení a zákazu

diskriminace) zejména na základě pokynů obžalovaného B. B. jednajícího za společnost XXXX, na základě plné moci ze dne 2. 6. 2014, prováděla stavební práce a další práce na výše uvedené stavbě částečně zaměstnanci společnosti XXXX částečně obžalovaným B. B., brigádníky, otcem B. B., kamarády, případně dalšími osobami, s cílem provést deklarované stavební práce s co nejnižšími náklady,

- přičemž si obžalovaní byli vědomi, že na SZIF Brno musí doložit fakturace za stavební práce od stavební společnosti, která údajně vyhrála výběrové řízení (Boneti mont s.r.o.), a dále musí předložit výpisy z bankovních účtů potvrzující úhrady faktur za stavební práce, a proto vytvořili cyklický oběh finančních prostředků za účelem předstírání úhrad faktur objednavatelem společnosti XXXX (jednatelka L. B., manželka obžalovaného B. B.) vůči zhotoviteli společnosti Boneti mont s.r.o. (jednatel T. D., bratr obžalovaného V. D.), která následně přeposlala finanční prostředky údajnému subdodavateli společnosti XXXX s.r.o. (v té době jednatelé obžalovaný B.B. a obžalovaný V. D.), a poté prostřednictvím několika dalších subjektů byly finanční prostředky vráceny na bankovní účet společnosti XXXX a cyklický oběh probíhal znovu za účelem úhrady dalších faktur společnosti Boneti mont s.r.o. tak, aby v období od 17. 6. 2015 do 30. 6. 2015 obžalovaní V. D., B.B. a J.N. dodatečně formálně vytvořili podklady o výběrovém řízení a související materiály s výběrovým řízením (zejména výzvy a zadávací dokumentace, cenové nabídky, výběr nevhodnější nabídky), načež
- dne 30. 6. 2015 obžalovaný B. předložil na SZIF Brno Žádost č. 14/020/3120f/563/000352 o proplacení výdajů společnosti XXXX, kde byly uvedeny nepravdivé údaje (zejména fiktivní výběrové řízení, fiktivní krycí listy nabídek, fiktivní nabídky účastníků výběrového řízení, fiktivní protokol o otevírání obálek, fiktivní protokol o posouzení kvalifikace, fiktivní vyhodnocení předložených nabídek a účelově vytvořená fakturace společnosti Boneti mont s.r.o. a další fiktivní podklady), přičemž v žádosti o proplacení dotace byly uvedeny celkové výdaje ve výši 8 479 744 Kč, z toho dotace byla ve výši 3 815 884 Kč (z toho ze strukturálních fondů ES 2 861 913 Kč a ze státního rozpočtu ČR 953 971 Kč), ovšem následně dotace po provedené kontrole nebyla ze strany SZIF Brno vyplacena, neboť bylo zjištěno, že první fakturace za provedené stavební práce ve výši 811 809,21 Kč od společnosti Boneti mont s.r.o., číslo faktury 1102014, vůči společnosti XXXX proběhla dne 31. 10. 2014, ačkoli výběrové řízení na zhotovitele stavby proběhlo dle doložených dokladů až dne 5. 11. 2014,

2/ obžalovaná společnost XXXX, IČ: XXXX, se sídlem XXXX, XXXX:

- dne **7. 3. 2014** podala prostřednictvím svého tehdejší jednatele obžalovaného V. D. na SZIF pobočka Brno Žádost o dotaci z Programu rozvoje venkova ČR č. 14/020/3120f/563/000252 a dne **11. 6. 2014** uzavřela za společnost XXXX se SZIF Brno Dohodu o poskytnutí dotace z Programu rozvoje venkova ČR s celkovými výdaji projektu 13 854 500 Kč z tohoto dotace 4 499 550 Kč na Projekt rozvoj truhlářské výroby XXXX v XXXX,
- následně bez řádného výběrové řízení v rozporu s pravidly, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekty z Programu rozvoje venkova ČR v kapitole 11 zadávání zakázek žadatelem/příjemcem dotace písm. a), b), (žadatel/příjemce zodpovídá za řádné provedení zadávacího řízení a jeho průběh náležitě dokladující dle zákona č. 137/2006 Sb. a naplnění zásad transparentnosti, rovného zacházení a zákazu

diskriminace) zejména na základě pokynů obžalovaného V. D. prováděla stavební práce a další práce na výše uvedeném projektu částečně zaměstnanci společnosti XXXX částečně obžalovaným B. B., brigádníky, otcem D., V. D., kamarády, případně dalšími osobami, s cílem provést deklarované stavební práce s co nejnižšími náklady,

- přičemž si obžalovaní byli vědomi, že na SZIF Brno musí doložit fakturace za stavební práce od stavební společnosti, která údajně vyhrála výběrové řízení (OSVČ K. P.) a rovněž musí doložit výpisy z bankovních účtů potvrzující úhrady faktur za stavební práce, a proto vytvořili cyklický oběh peněžních prostředků za účelem předstírání úhrad faktur objednavatelem společnosti XXXX vůči zhotoviteli společnosti OSVČ K. P., který následně přeposlal finanční prostředky údajnému subdodavateli společnosti XXXX a poté pomocí několika dalších subjektů byly finanční prostředky vráceny na bankovní účet společnosti XXXX a cyklický oběh probíhal znovu za účelem úhrady dalších faktur OSVČ K. P., tak aby následně obžalovaní V. D., B.B. a J. N. v období od 17. 6. 2015 do 30. 6. 2015 dodatečně formálně vytvořili podklady o výběrovém řízení a související materiály s výběrovým řízením (výzvy a zadávací dokumentace, cenové nabídky, výběr nejvhodnější nabídky), načež
- **dne 30. 6. 2015 obžalovaný V. D.** předložil na SZIF Brno Žádost č. 14/020/3120f/563/000252 o proplacení výdajů společnosti XXXX z operačního programu rozvoje venkova ČR, kde byly uvedeny nepravdivé údaje (zejména fiktivní výběrové řízení, fiktivní krycí listy nabídek, fiktivní nabídky účastníků výběrového řízení, fiktivní protokol o otevírání obálek, fiktivní protokol o posouzení kvalifikace, fiktivní vyhodnocení předložených nabídek a účelově vytvořená fakturace OSVČ K. P., a další fiktivní podklady), přičemž v žádosti o proplacení dotace byly celkové výdaje ve výši 9 999 000 Kč, z toho dotace byla ve výši 4 499 550 Kč, kdy dne 16. 10. 2015 SZIF Brno u příjemce dotace společnosti XXXX provedl kontrolu a učinil korekci ve výši 160 553 Kč a následně schválil společnosti XXXX dotaci v celkové výši 4 427 300 Kč (z toho ze strukturálních fondů ES 3 320 475 Kč a ze státního rozpočtu ČR 1 106 825 Kč) a dne 11. 12. 2015 na bankovní účet společnosti XXXX byla vyplacena dotace ke škodě SZIF ve výši 4 427 300 Kč,

celkově (body 1–2) tak obžalovaní směřovali ke způsobení škody ES ve výši 6 182 388 Kč a ke škodě státního rozpočtu ČR ve výši 2 060 796 Kč,

3/ sám obžalovaný V. D.:

jako soukromý podnikatel podnikající jako fyzická osoba IČ: XXXX, se sídlem XXXX, XXXX, a jako jednatel společnosti XXXXa XXXX, v blíže nezjištěné době nejméně od 15. 1. 2012, neoprávněně bez platné licence uložil nebo nechal uložit a nainstaloval nebo nechal nainstalovat komerční software AutoCad 2007, AutoCad 2010, AutoCad 2012, AutoCad 2013 společnosti Autodesk Inc., a to do počítačů umístěných v rodinném domě na ulici XXXX, v trvalém bydlišti D. (zajištěno v rámci domovní prohlídky dne 1. 12. 2015 jako stopy č. 3/9, 3/11) a do počítačů umístěných v kanceláři D. ve společnosti STAVOSPOL, spol. s r.o., IČ: 463 43 156, se sídlem U Městského nádraží č. p. 10, Jihlava (zajištěných v rámci prohlídky jiných prostor a pozemků dne 1. 12. 2015 jako stopy č. 6/1, 6/7), a to za účelem své podnikatelské činnosti, načež obžalovaný V. D. (vypracoval) následně vytvořil přibližně 50 stavebních projektů a stavební dokumentace pomocí softwaru AutoCad a tyto projekty prodal koncovým zákazníkům a tímto svým úmyslným jednáním porušil autorská práva majitele licence k předmětným programům společnosti Autodesk Inc. a způsobil jí tak škodu ve výši 380 000 Kč,

tedy

obžalovaní V. D., J.N. a B.B. společným jednáním:

ad 1–2/

- jednak v žádosti o poskytnutí dotace uvedli nepravdivé údaje a podstatné údaje zamlčeli a tento čin spáchali jako členové organizované skupiny a způsobili takovým činem značnou škodu, a jednak se dopustili jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání toho, aby v žádosti o poskytnutí dotace uvedli nepravdivé údaje a podstatné údaje zamlčeli a tento čin spáchali jako členové organizované skupiny a způsobili takovým činem značnou škodu, jehož se dopustili v úmyslu tento trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

- dopustili se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání toho, aby předložili nepravdivé doklady vztahující se k výdajům rozpočtů spravovaných Evropskou unií a tím umožnili nesprávné použití finančních prostředků z některého takového rozpočtu a tento čin spáchali jako členové organizované skupiny a takovým činem způsobili škodu velkého rozsahu, jehož se dopustili v úmyslu tento trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

obžalovaná společnost XXXX, IČ: XXXX,

ad 1/

- společným jednáním s dalšími osobami se dopustila jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání toho, aby v žádosti o poskytnutí dotace uvedla nepravdivé údaje a podstatné údaje zamlčela a tento čin spáchala jako člen organizované skupiny a způsobila takovým činem značnou škodu, jehož se dopustila v úmyslu tento trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,
- společným jednáním s dalšími osobami se dopustila jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání toho, aby předložila nepravdivé doklady vztahující se k výdajům rozpočtů spravovaných Evropskou unií a tím umožnila nesprávné použití finančních prostředků z některého takového rozpočtu a tento čin spáchala jako člen organizované skupiny a takovým činem způsobila značnou škodu, jehož se dopustila v úmyslu tento trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

obžalovaná společnost XXXX, IČ: XXXX

ad 2/

- společným jednáním s dalšími osobami v žádosti o poskytnutí dotace uvedla nepravdivé údaje a podstatné údaje zamlčela a tento čin spáchala jako člen organizované skupiny a způsobila takovým činem značnou škodu,
- společným jednáním s dalšími osobami předložila nepravdivé doklady vztahující se k výdajům rozpočtů spravovaných Evropskou unií a tím umožnila nesprávné použití finančních prostředků z některého takového rozpočtu a tento čin spáchala jako člen organizované skupiny a takovým činem způsobila značnou škodu,

obžalovaný V. D. sám:

ad 3/

- neoprávněně zasáhl nikoli nepatrně do zákonem chráněných práv k autorskému dílu a takový čin vykazuje znaky obchodní činnosti,

čímž spáchali

obžalovaní V. D., J.N. a B.B. společným jednáním:

ad 1 – 2/

- dílem dokonáný a dílem nedokonáný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 5 písm. a, c) trestního zákoníku spáchaný ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku, a
- nedokonáný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 trestního zákoníku spáchaný ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku,

obžalovaná společnost XXXX, IČ: XXXX,

ad 1/

- nedokonáný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 5 písm. a, c) trestního zákoníku spáchaný ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku, a
- nedokonáný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 4 písm. a), c) trestního zákoníku spáchaný ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku,

obžalovaná společnost XXXX, IČ: XXXX,

ad 2/

- zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 5 písm. a, c) trestního zákoníku spáchaný ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku, a
- zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 4 písm. a), c) trestního zákoníku spáchaný ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku,

obžalovaný V. D. sám:

ad 3/

- přečin porušování autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi podle § 270 odst. 1, 2 písm. a tr. zákoníku,

a odsuzují se

1. obžalovaný V. D.

podle § 260 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

2. Obžalovaný B.B.

podle § 260 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **5 (pěti) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

3. Obžalovaný J.N.

podle § 260 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 58 odst. 4 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **2,5 (dvou a půl) let**.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **4 (čtyř) let**.

4. Obžalovaná společnost XXXX

podle § 18 odst. 1, 2 zákona č. 418/2011 Sb. za použití § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku k **peněžitému trestu** ve výměře 50 denních sazeb, kdy výše jedné sazby činí **1 000 (jeden tisíc) Kč**.

5. Obžalovaná společnost XXXX

podle § 19 zákona č. 418/2011 Sb. za použití § 70 odst. 1 tr. zákoníku k **trestu propadnutí věci**, a to peněžních prostředků v celkové výši 4 427 300 Kč, které jsou zajištěny na účtu č. XXXX, vedeného u ČSOB a.s., se sídlem Radlická 333/150, Praha 5.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je společnost XXXX povinna zaplatit poškozené České republice – Státnímu zemědělskému intervenčnímu fondu, regionálnímu odboru Brno, se sídlem Kotlářská 53, Brno, škodu ve výši 4 427 300 Kč.

Odůvodnění:

1. Na základě dokazování provedeného v hlavním líčení vzal soud za prokázané, že se skutkový děj odehrál tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku. K závěrům soud dospěl na základě výpovědi obžalovaného J. N., na základě výpovědi svědků z řad statutárních zástupců spol. Terni, Vojdas, Stavounia, Prosad MK, na základě výpovědi svědků z řad zaměstnanců těchto

společností a na základě listinných důkazů založených ve spise, zejména na základě podkladů pro získání dotace.

2. **Obžalovaný V. D.** se k trestné činnosti, která je mu kladena za vinu, nedoznal. Uvedl, že není pravda, že by chtěl společně s B. B. a N. zjištěně získat dotaci. Smyslem žádosti o dotaci byla snaha rozjet projekty, které měly již nějakou dobu připravené. Firma, ve které působí jako statutární zástupce (XXXX), je zisková, je vidět, že pokud by firma získala dotaci, jednalo by se pouze o bonus a byla by ziskovější. Celý projekt byl postaven na tom, že na trhu chybí kvalitní dodavatel dřevostaveb a tyto chtěl obžalovaný vyrábět. Celou přípravu zahájil, když od obžalovaného N. z firmy XXXX zjistil, že je možné získat dotaci pro rozjetí a výstavbu provozovny. Obžalovaný N. uváděl, že má s tímto zkušenosti a celý průběh proto obžalovaný D. podřídl jeho radám. Práce na rekonstrukci truhlárny byly provedeny, zjistil to jak Státní zemědělský intervenční fond (dále jen SZIF), tak i zároveň institut Statikum v Brně. Peníze, které byly profakturovány včetně materiálu, až na pár výtek, byly prostavěny. Za stavbu jako takovou nese obžalovaný odpovědnost, neboť je stavař, ale za veškerou agendu, přípravu a papíry nesl odpovědnost obžalovaný N., nechal to na firmě XXXX a na něm. Ten má také odpovědnost za vlastní přípravu projektu, neboť obžalovanému sdělil, že má zkušenosti s dotacemi, a to jak to nastavit, nebyl schopen v podstatě ani ovlivnit. Obžalovaný bezpodmínečně důvěřoval obžalovanému N.. Podmínkám pro dotace nerozuměl, jednalo se o silnou brožuru, kterou ani pořádně nečetl, nešlo ji porozumět. Na první společné schůzce obžalovaný N. řekl, co přesně má obžalovaný D. vypracovat, tj. od stavebního povolení, udělení rozpočtu, vyřízení územního řízení, veškerou přípravu, to následně provedl a požádal ho, aby provedl výběrové řízení. Sdělil mu, aby specifikoval firmy, které chtějí poptat, takže vzal firmy regionální, neboť se jednalo o regionální program. Navíc, když jej emailem žádal, aby výběrové řízení provedl, tak mu sdělil, že jej neprovede, neboť momentálně nemá čas. Proto vlastní výběrové řízení obžalovaný provedl sám sice nedostatečně, ale stylem, který v rámci stavební firmy provádí. Výběrové řízení vyhrál živnostník pan P.. Ten sice se již nějakou dobu nezabýval stavebnictvím, ale tato zakázka jej měla vrátit zpět do stavební sféry, kdy mu sdělil, že má kapacity na to, aby stavbu provedl. Bylo však zřejmé, že sám by to nezvládl a bude si muset najmout subdodavatele. Než se ale vše rozjelo, tak mu utekli. Mezi tím přišlo vyjádření, že by dotace mohla být a jakým způsobem uznaná, tak celé řízení zastavili a poprosili jej, aby přecenil svou nabídku a znovu se zúčastnil výběrového řízení. Pokud se týká organizované skupiny, tak žádná neexistovala, a pokud ano, tak ji řídil obžalovaný N., neboť vše dělali podle jeho pokynů. To, co dělali mimo jeho pokyny, určitě nebylo špatné. Určitě to nemohlo bránit provedení stavebních prací při podání žádosti o dotace. Obžalovaný N. dával pokyny co a jak udělat, vedl totiž více projektů. Pokud se týče společnosti XXXX, tak obžalovaný D. s B. na ničem nespolečně pracoval, krom toho, že nechal vyhotovit projektovou dokumentaci pro stavební a územní řízení. Celý postup vymyslel obžalovaný N.. Když se jej obžalovaný D. dotazoval, zda může v rámci subdodavatelů pana P. provést práci vlastní firmou, tak mu bylo sděleno, že SZIF nekontroluje subdodavatele, tak to bral obžalovaný D. jako souhlas, a poté, když mu obžalovaný P. řekl, že nemůže provést stavební práce, i když vyhrál výběrové řízení, nějakým způsobem se však chtěl na stavbě podílet, tak mu navrhl, aby to udělala firma XXXX, kterou vlastnil společně s obžalovaným B.. Tím pádem by se zaměstnanci nějakým způsobem rozdělili a mohli by práce provést, neboť ve vrcholící sezóně není možné sehnat žádné živnostníky ani další firmy. O toto se obžalovaný snažil, aby našel nějaké další lidi, kteří by pomohli, ale kapacita byla obsazená. Aby se prokázalo, co všechno bylo prostavěno, nechal obžalovaný zpracovat znalecký posudek. Poté, když zjistil, že záležitost je prošetřována policií, tak požádal SZIF, aby neproplácel peníze, ale ten na to nereagoval a peníze proplatil. Dotace byla dokonce zabavena finančním úřadem. Pokud se týká dokladů, které získal od obžalovaného N. pár dnů před podáním žádosti, tak neměl čas je kontrolovat, byl nemocný, ale měl za to, že se řídí principem stavebnictví, že když se dostaví stavba, tak se na konci celá přepočítává, protože zprvu je projektantský rozpočet, ten se používá pro vlastní výběrové řízení a na konci se celá stavba přepočítá, znovu se projedou všechny položky, a buď se vyhotoví dodatek ke smlouvě anebo se

smlouva zruší a napíše se celá nová podle nového rozpočtu. Domníval se, že v tomto je vše připravené, ale obdrželi pouze šanon, kde byly nalepené papírky, co kde má nechat podepsat. Tak se to všechno podepsalo, připravilo se to, udělala se aktualizace výběrového řízení, protože to, které provedl obžalovaný D. sám, nebylo dobře udělané a mělo velké nedostatky. Pokud se týká obžalovaného N., tak s tím se seznámil někdy zkraje roku 2014 přes společného známého pana M. Setkali se s ním poprvé v obci Leština. Na této schůzce mu obžalovaný sdělil, že by rád rozjel výstavbu dřevodomků, a pokud je možnost nějaké dotace na start up, tak že rád by přestavěl objekt na novou výrobu. Na této schůzce ještě nebyl přítomen obžalovaný B. a o jeho projektu zatím nebyla řeč. Obžalovaný D. obžalovanému B. sdělil svůj záměr a on vyjádřil vůli se s obžalovaným N. setkat, a proto proběhla schůzka, kde byli všichni tři. Tam se dohodli, že obž. N. bude celý projekt administrovat, celý ho připraví a chtěl po něm podmínky, které jsou zapotřebí z jeho strany; pan B. pravděpodobně požadoval totéž. Obžalovaný N. nabídl, že kompletně zadministruje celý projekt, připraví ho až do podání žádosti. Po obžalovaném chtěl, aby vyřídil územní a stavební povolení předběžné stavby a stručný popis záměru, což mu také obžalovaný dodal. Všechny dokumenty byly dodány v květnu 2014. Pokud se týká výběrového řízení, tak mu obžalovaný N. sdělil, že jej nemůže provést, že probíhají dotace na čpavek, a že se teď obžalovanému D. nemůže věnovat a nabídl, že výběrové řízení bude provedeno zpětně, což obžalovanému sice přišlo zvláštní, ale konzultoval to se svým kamarádem z Jihlavy a ten mu navrhl, ať si výběrové řízení udělá sám, a tak to provedl. Vytiskl slepý rozpočet, ten roznesl po firmách, a řekl jim, ať to nacení. Firmy vybral ze stavebních kruhů, které zná a které jsou zodpovědné; byly to firmy Terni, Vojdás a poté pan P.. Terni poslala zpátky rozpočet, pan V. z firmy Vojdás to asi nechtěl vypisovat, tak obžalovaného požádal, aby mu s tím pomohl a ten mu dal tzv. projektantský rozpočet. Jednalo se zhruba o léto 2014. Obžalovaný pak vybral pana P., který byl nejlacinější, disponoval velkou technikou, takže byl logicky vítězem. Stavební práce na rekonstrukci probíhaly do konce června 2015, zakázku fakticky realizovali zaměstnanci firmy XXXX, plus najatí živnostníci a lidi na dohodu. Sám obžalovaný na stavbě pomáhal na přípravných pracích a potom hlavně ke konci, když se již nestíhalo, hlavně o víkendech. Na stavbě pak pracoval každý, kdo byl ochoten, tzn. otec obžalovaného, kamarádi, brigádníci i zaměstnanci XXXX. Zda se obžalovaného N. ptal na subdodavatelskou, personálně propojenou firmu, si nepamatuje, resp. nepamatuje si, zda mu obžalovaný sdělil, že to je či není zakázané. Výběrové řízení, které obžalovaný D. provedl sám, bylo nepoužitelné, takže obžalovaný N. kompletně připravil výběrové řízení nové a vždy uvedl, jaké doklady požaduje, co všechno má obžalovaný D. připravit a jak to má probíhat. Obžalovaný to vytisknul, zašel za firmami, aby mu aktualizovali cenu, kdy vlastní rozpočet v rámci položek byl stejný, akorát se přepočítala cena. Dokumenty, které dokladovaly výběrové řízení, byly převezené z Budějovic a podle pokynů vše zpracovali. Obžalovaný se domníval, že se jedná o doložení, že výběrové řízení proběhlo, a že je hotové, nenapadlo ho, že neodráží skutečný stav. Obžalovaný N. mu sdělil, že je možné se na SZIFu domlouvat a dokládat další papíry, což se potom dělo, dokonce byli vyzváni ze strany SZIFu, aby položkové rozpočty upravili a dodali je upravené. Firma XXXX stále funguje, je v zisku, má obrát kolem 1 mil. Kč ročně. Pokud se týká výběrových řízení, tak za společnost Terni jednal s panem H., kdy slepý rozpočet zanechal v podatelně; to se jednalo o první případ, ve druhém případě pak za ním osobně zašel a poprosil o aktualizaci. Použil ceny, které byly nabídnuty, a přepočítal množství materiálu. Vše se zlevnilo. První odhad byl 11 mil. Kč, následně po přepočtu to bylo 10,8 mil. Kč. Pokud jde o společnost Vojdás, tak jednal s panem V., ale pokud se týká aktualizace nabídky, tak nebyl pan V. k dispozici a jednal s paní E. Ceny na tuto nabídku udělal podle RTS hladiny. Obžalovaný mu pak také říkal, že musí ceny upravit, že musí zlevnit, upravit je tak, aby to vyhovovalo. V druhém případě jednal s panem V., který však neměl čas, takže mu řekl, ať zajede za jeho přítelkyní L. E., která papíry podepsala, a on zas odjel pryč. Aktualizaci opět udělal obžalovaný. Pokud se týká K. P., zde jednal s ním osobně, tam rozpočet připravoval on, opět připravoval přepočítání, ale s cenami, které už garantovali, takže pouze množství, ale ceny zůstávaly stejné. Pokud se týká společnosti XXXX, tak se na výběrovém řízení

nepodílel, ale šel obžalovanému B. pomoci, když jednal s panem F. ze společnosti Stavounia, aby provedl aktualizaci. Obžalovaný B. jej poprosil, ať dojde za panem F., takže došel s aktualizovaným položkovým rozpočtem a podklady od pana N., což bylo ke konci staveb někdy v létě 2015. Pokud se pak týká společnosti Prosad MK, tak s panem F. nejednal, pouze panu S. vysvětloval, kde pan F. bydlí, a pan S. pak panu F. odvezl nabídku před koncem staveb. Složka byla připravená od pana N.. Pokud se týče společnosti Boneti mont, jedná se o společnost bratra obžalovaného. Obžalovaný v současné době s bratrem nevychází a ke společnosti se nijak nemůže vyjadřovat. Rekonstrukci truhlárny pro společnost XXXX prováděli také částečně zaměstnanci XXXX. V jakém rozsahu prováděla práce společnost Boneti mont obžalovaný není schopen uvést. Pokud se týká K. P., tak v rámci výstavby odvedl zhruba 20 % práce, zbytek byl proveden subdodavatelsky, generálním dodavatelem byla firma XXXX a ta to pak rozprodávala ještě dalším subjektům, takže odhadem mohla udělat tak 80-85 % rekonstrukce. Pokud na stavbě pomáhali kamarádi či rodina, tak to byla pomoc bez peněžních prostředků. Pokud švagr přijel s jeřábem, tak byly vyfakturovány montážní práce. Z diskuse s obžalovaným N. vyplynulo, že je možné práce provádět svépomocí, že SZIF nekontroluje subdodavatele, že ho to nezajímá, že pokud je nějaký generální dodavatel, a jak si to vyobchoduje další firma, to už pro SZIF není důležité. Obžalovanému bylo sděleno, že je to prostě možné. Zda měl před výběrovým řízením K. P. dostatečné kapacity, obžalovaný nijak nezjišťoval. Pokud se týká získání dotace pro společnost XXXX, tak ke konci chodily emaily obžalovanému D., a s panem N. dohadovali, jaké je třeba zaslat podklady. Na konci se pak řešilo, že obžalovaný N. udělal strašnou chybu, kterou je třeba řešit. S obžalovaným B. byli v průběhu výstavby obou truhláren v kontaktu v rámci společnosti XXXX, kdy se řešila fakturace, úprava dokumentů, ale se samotnou realizací mu obžalovaný neradil. Financování bylo na základě rad obžalovaného N., který doporučil, ať oba obžalovaní založí novou firmu, neboť je to zvýhodnění v rámci získávání dotací. Jako nové firmy však nebyli schopni získat úvěr v bance, a proto si museli peníze půjčit buď po rodině, nebo ze soukromého sektoru, např. od pana E. Až Raiffeisenbank půjčila 900 tis. Kč. Ke splácení půjček dochází. V případě půjčení prostředků od pana E. byla podmínka, že je nutné od něj brát stavební materiál. Firma XXXX fakturovala každý měsíc firmě K. P. a provedené práce, u K. P. rovněž proběhla finanční kontrola, s tím, že je vše v pořádku, fakturace byla shledána v pořádku finančním úřadem, akorát byla rozporována přenesená DPH. S firmou XXXX nebo s panem B. nespolupracuje. Jejich vztahy momentálně nejsou obchodní, kamarádské však ano. Vzájemnou spolupráci ukončili zhruba na podzim roku 2015. Obžalovaný opakovaně žádal policii, aby provedla šetření v Leštině, aby bylo vidět, že nemovitost skutečně existuje a byla zrekonstruována, avšak nikdo jej nekontaktoval a nikdo nepřijel. Úkony na stavbě obou truhláren neměly s obžalovaným B. nijak rozděleny, akorát obžalovaný D. řešil s panem N. papírování a pan B. si řešil vše sám, akorát mu zhruba 3-4 dny pomohl s pokryvkou krytiny v době, kdy dům by se již nestihl včas dostavět. Nikdo nekoordinoval společně stavbu dvou budov, obžalovaný D. si řešil Leštinu, obžalovaný B. Beranov, ale nijak tomu druhému do toho nezasahovali. Svou stavbu si také obžalovaný D. sám kontroloval. Žádost o dotaci sám nepodával, neboť se jedná o věc složitou, kterou obyčejný smrtelník není schopen vyřídit. Pokud se týká výběrového řízení, 20. 6. 2014 vyzýval obžalovaný D. obžalovaného N. emailem, ať provede výběrové řízení, že by si jej udělal sám, to nikdy nepadlo mezi nimi, chtěl to radši zadat firmě. Pokud se týká druhého výběrového řízení, tak mu obžalovaný N. sdělil, jak má vypadat, poslal mu veškeré podklady a obžalovaný pak obešel všechny původní účastníky a poprosil je o aktualizaci. Pokud se týká podpisu smlouvy s panem P. a firmou XXXX z 14. 6. 2014, tak obžalovaný již nechtěl čekat, zda dotace bude nebo nebude, ale pak přišla dotace, že bude, a proto smlouvu zastavili. Obžalovaný byl připraven stavět i bez dotace SZIFu.

3. Obžalovaný se rovněž vyjádřil k programu AutoCad, jedná se dle něj o nedorozumění, kdy užívá WinCad, program ProCad je licencovaný, ale protože spolu někdy nejsou kompatibilní, tak mu kamarád nabídl, že mu dokáže dodat program. Někakým způsobem proběhla instalace, kdy v tom není obžalovaný odborník. Když byla vyčíslena škoda za jeden program, který obžalovaný

instaloval furt dokola, protože měl značné poruchy, tak se s firmou dohodl a uhradil škodu. Pokud se týká projektů, které prostřednictvím programů zpracoval, tak hodně jich bylo překoupených, kdy poptává i jiné projektanty, kteří pro něj projekty rýsují, ale musí to nějakým způsobem kontrolovat, a právě proto používal program od Autodesku AutoCadu, protože ProCad to nedokáže otevřít. Program nenakoupil s oficiální licencí, tento je volně šiřitelný a obžalovaný tak nějak doufal, že to třeba může být volná licence. Z Autodeskem se na náhradě škody domluvil a vše je již zaplacené. Pokud se týká programu AutoCad, existují i bezplatné programy tohoto typu, a na první pohled jsou téměř nerozeznatelné od placeného. V rámci zkoušení si navíc můžete nějaký program nainstalovat bezplatně. Když obžalovanému program instaloval kamarád, tak mu k tomu nic neříkal. Pokud se týká projektování prostřednictvím tohoto programu, tak z projektu na něm udělal zhruba 15 % projektu.

4. Rovněž **obžalovaný B.** popřel, že by se dopustil jakékoliv trestné činnosti. Uvedl, že se v roce 2014 s manželkou rozhodli, že vybudují truhlárnu a rozšíří výrobu. Poté se naskytla možnost provozovnu vybudovat částečně pomocí dotace. Přes doporučení obžalovaný oslovil firmu XXXX a po schůzce s panem N. mu nastínil záměr, co by chtěl vybudovat, a on mu sdělil, že na takovou provozovnu je možné získat dotační podporu. Obžalovaný N. po něm chtěl zaslat vizi, co by chtěl vybudovat a stavět, a následně obžalovanému poslal smlouvu o vyřízení dotace. Ve smlouvě byla procentuální odměna za činnost ve výši 250 tis. Kč, což byla obrovská částka, ale jednalo se o kompletní zařízení dotace. Obžalovaný N. sepsal návrh pro SZIF, kde mu obžalovaný B. nastínil všechny body, které by chtěl provádět a odevzdal to. Po nějaké době mu sdělil emailem, že podmínky pro dotaci proběhly úspěšně, a že SZIF pošle dohodu o poskytnutí dotace, kterou jel s manželkou do Brna podepsat. Výši sumy a počty zaměstnanců nastavil obžalovaný N., s tím, že po ukončení se suma musí počítat podle skutečnosti a musí být splněny podmínky kolaudace do 30. 6. 2015. Podle rozpočtu si obžalovaný zpracoval odhad pro ceny, oslovil nějaké firmy, za jaké peníze by byly schopny stavbu provést. Obeslal jak místní firmy, tak i ze vzdálenějších míst, a místní byly o dost levnější. Obžalovaný oslovil firmu Boneti mont, neboť s jednatelem panem D. se znal. Mimoto se obžalovaného N. ptal, zda může provést některé práce sám, např. střechu, neboť je tesař, a bylo mu sděleno, že to není problém. Stavba začala v roce 2014, jednalo se o bourací práce, ale ve firmě Boneti mont nebyly zaměstnanci, a proto se obžalovaný s obžalovaným D. dohodl, že on pro něj bude provádět některé jiné práce, některé zaměstnance nechá u něj na stavbě. Banka jeho firmě půjčit nechtěla, neboť se jednalo o novou firmu bez historie, proto obešel příbuzné a nějak dal částku dohromady. Na stavbě se podíleli rovněž příbuzní i on osobně, dále zaměstnanci firmy XXXX a i jiní řemeslníci. Zastřešení si obžalovaný prováděl sám. Byli kontrolováni i finančním úřadem, byla kontrolována i firma Boneti mont. Ke konci stavby bylo jasné, že dochází peníze, že se nepodařilo sehnat celou částku, proto nějaké stroje nebyly dodány, některé práce se nedodělaly, ale stavbu museli dokončit, protože ve smlouvě se spol. XXXX bylo, že ze strany společnosti XXXX bude stavba ukončena, jinak by firma XXXX měla nárok na nějaké procento odměny. 12. 6. zaslal SZIF zprávu, že končí podání žádosti a do 15. 6. musí být podána žádost a zkolaudováno. Toto obžalovaný přeposlal panu N., a ten mu sdělil, že termín posune. K posunutí termínu došlo, a to zhruba o 14 dní. Poté těsně před koncem stavby se emailem ozval obžalovaný N., že s ním obžalovaný B. nekomunikuje, a že pokud mu nepošle některé podklady a nebude podána žádost, tak bude chtít kompenzaci za porušení smlouvy. Proto obžalovaný požádal svoji účetní, aby mu prošla všechny fakturace a doklady týkající se stavby, a ona vše poslala, co měla. Obžalovaný N. s tím však nebyl spokojen a žádal další doklady. Ty se pak daly nějak dohromady, obžalovaný B. to ani moc nekontroloval a následně mu obžalovaný N. zaslal jakousi tabulku, kde podle jeho instrukcí vyplnil kódy, práce, které se provedly a neprovedly, poslal mu pak faktury, smlouvu i výběrové řízení, které si udělal sám. Smlouva i rozpočet už byl stejný od počátku stavby. Pan N. měl odevzdat na SZIF smlouvu, ale před odevzdáním řekl, že to nestíhá, a 29. 6. poslal obžalovaný svého zaměstnance do Českých Budějovic, aby mu vyzvedl šanon s žádostí pro SZIF, přijel 30. 6. ráno a převzal to. V žádosti byl šanon, který měl mraky stran, od pana N. byly lístečky označeny

veškeré dokumenty, které je třeba podepsat a orazítkovat, což obžalovaný nestudoval, všechno orazítkoval, nechal vše podepsat a odevzdal to v Brně na SZIF. Když po pár týdnech prohlížel šanon odevzdaný na SZIF, zjistil nesrovnalosti v termínu výběrového řízení, fakturací, započetí stavby, což sdělil obžalovanému N., a ten mu řekl, že potřebné doklady opraví a dodá je, a obžalovaný B., že je zase odveze na pobočku SZIFu. Po týdnu se ale obžalovaný N. ozval a chtěl schůzku, kdy se i s panem D. sešli v Leštíně na jeho provozovně, a tam jim obžalovaný N. sdělil, že doklady vyměnit nešly, že je to na kontrole v Praze, a úředníci na SZIFu mu sdělili, ať od toho dá ruce pryč. Oběma obžalovaným, tj. D. i B., sdělil, že výběrová řízení zfalšoval, a musí tvrdit, že se ztratily. Dále je ubezpečoval, ať se ničeho nebojí, že doplňování dokladů a změna dat je běžná věc. Asi měsíc od této schůzky SZIF poslal zprávu, že žádost o dotaci zamítli, a provedli korekci 100 % z důvodu špatně podané žádosti. Po konzultaci s obžalovaným N. se proti tomuto rozhodnutí obžalovaný neodvolával, neboť mu bylo sděleno, že budou mít všichni velké problémy. Obžalovaný B. uvedl, že dotaci nechtěl získat podvodně, jelikož neznal pravidla a podmínky pro získání dotace, tak si najmul odbornou firmu. Výběrové řízení si provedl na vlastní pěst, pravděpodobně špatně, ale před započítím stavby. Rozpočet ani cenu nijak nefalšoval. Financování celé zprávy proběhlo bez porušení zákona. Částka dotace, o kterou žádal na SZIFu, je číslo vymyšlené obžalovaným N.. Provozovna funguje i bez dotace, i když s menším počtem zaměstnanců. S obžalovaným N. se seznámil přes pana M., který mu doporučil firmu XXXX. S obžalovaným N. se sešel na společné schůzce všech tří osob, a poté byli v kontaktu pouze přes mail. Pokud s něčím potřeboval poradit, tak se obracel na pana D.. Jelikož D. začal s výběrovým řízením dříve, tak věděl, že musí být nějaké výběrové řízení. S panem N. nekomunikoval skoro vůbec. Pokud se týká výběrového řízení, které si prováděl sám, tak bylo před započítím stavby, která započala někdy v říjnu, o prázdninách obeslal několik firem. Oslovil pana F., pak další firmu, která byla nekomunikativní, a pak nějaká internetová firma. Vybral nakonec společnost Boneti mont, která byla levnější, než pan F., a on znal pana D. z Boneti montu. Věděl, že má nějaké brigádníky, nějaké lidi, které si najímá na dohodu a měl práci zvládnout. Na stavbě pracoval obžalovaný, jeho otec, zaměstnanci společnosti XXXX, brigádníci a další řemeslníci. Boneti mont zakázku neprováděl, neboť hned na začátku se D. zranil jeden nebo dva pracovníci a měl kapacit málo. Výběrové řízení, které pak bylo předkládáno na SZIF provedl N.. Obžalovaný mu poslal seznam firem, které oslovoval před začátkem stavby a on vypracoval výběrové řízení, bylo to na konci června. Proběhlo to tedy za situace, kdy již byla stavba hotová, ale nejednalo se o výběrové řízení, byla to spíše administrativa výběrového řízení. Hodnotící komise, tak, jak je uvedeno v listinách, se asi nesešla. Pokud se týká firmy Stavounia, tak požádal obžalovaného D., ať zajede orazit výběrové řízení, protože to předmětný den nezvládl. Prováděl jenom to, co mu sdělil N., tzn. orazit nějaké tiskopisy a něco podepsat. Poté, co mu nebyla přiznána dotace, žádal po obžalovaném N. za chyby kompenzaci, ten mu nabídl, že mu vyřídí jinou dotaci. Poté, co obžalovanému D. přišla dotace, tak jej obžalovaný B. žádal, že pokud by mu zbyly nějaké peníze, zda by mu byl ochoten tyto peníze půjčit, a on mu přislíbil, že ano. Pokud jde o hodnotu střechy, kterou stavěl obžalovaný svépomocí, tak její hodnota je přibližně 400-500 tis. Kč. Pokud jde o smlouvu se společností Boneti mont, tu uzavírala firma XXXX, obžalovaný věděl, jaká je hodnota celé té zakázky a výstavba střechy byla součástí o dílo se společností Boneti mont. Sám se sebou to neuzavřel, protože stavbu musela provádět pouze jedna firma, která si pak může najmout subdodavatelů, kolik chce. O tom, že nebude firma Boneti mont schopna provést kompletně celou zakázku, se obžalovaný dozvěděl někdy ke konci listopadu, takže zhruba po 2 měsících od započetí stavby. Subdodavatele panu D. dohodil obžalovaný B., ten si je sám nevybíral. Když začala stavba, tak obesílal i dodavatele materiálů, kteří budou nejlevnější, kteří budou cenově nejvýhodnější. Obžalovaný si sám výběrové řízení dělal začátkem října. To, co bylo předloženo na SZIF, tak otevírání obálek při výběrovém řízení proběhlo 5. 11. 2014, ale to zpracovával obžalovaný N.. Sám obžalovaný si firmy tedy obeslal již na začátku října, a přestože až na konci listopadu zjistil, že společnost Boneti mont není schopna zakázku udělat, tak už 30. 10. jednal jménem společnosti XXXX a sháněl materiál. Viděl však už,

že stavba neprobíhá tak, jak měla, a už od začátku vše vypadalo špatně. Stavby nikdo nekoordinoval, žádná zločinecká organizace neexistovala. Neměli nijak rozděleny žádné úkoly, na výstavbu se nikdy nebyl obžalovaný N. podívat. Pokud se týká výběrového řízení provedeného zpětně, tak obžalovaný N. zřejmě říkal, že je to běžná věc, že se to takto dělá.

5. Oproti tomu **obžalovaný J.N.** se k trestné činnosti plně doznal. Uvedl, že začátkem roku 2014 se seznámil přes pana M. s obžalovaným D., kdy první schůzka všech tří obžalovaných proběhla na benzince u Tábora někdy na začátku roku 2014. Obžalovaný měl přehled o tom, že bude vyhlášeno 20. kolo Programu rozvoje venkova, a bude možno požádat o dotaci pro mikropodniky na jejich rozvoj. Oběma spoluobžalovaným vysvětlil podmínky a pravidla. Ta sice nebyla přesně známa, ale obžalovaný vycházel z 16. kola, které bylo předchozí, a předpokládal, že to bude podobné. Seznámil tedy oba obecně s tím, co je důležité pro to, aby mohli podat žádost o dotaci. V tu chvíli ještě neřešili výběrové řízení, mluvili pouze o podání žádosti, že je potřeba získat určitý počet bodů z preferenčních kritérií, které žádost obsahuje. Všechna tato kritéria jim popsal, vysvětlil, sdělil, co je důležité, aby firma byla do 10 zaměstnanců, a pokud vytvoří nějaké další místo, je to dobře, neboť jsou to body navíc a součet bodů pak rozhoduje o úspěchu žádosti. Spoluobžalovaní se sami rozhodli, že založí každý svoji firmu s.r.o., a že vytvoří nějaká pracovní místa. Dohodli se, že jakmile budou pravidla známa, tak jsou zhruba 2 měsíce do podání žádosti, a že budou pokračovat. Obžalovaný byl v úzkém telefonickém kontaktu se spoluobžalovaným D., ten mu poslal všechny informace, jakmile pravidla znal, vysvětlil mu detaily a potřeboval od něj vědět místa realizace, kde bude probíhat stavba, jaké stroje si budou přát koupit a finální počet pracovních míst. Bylo to nutno znát do doby, než se podá žádost o dotaci, tj. do 7. 3. 2014. Dále bylo nutno mít stavební povolení s nabytím právní moci, což obžalovaný D. zajistil. Obžalovaný N. komunikoval s obžalovaným D., a ten řešil i vedlejší projekt XXXX, kdy s obžalovaným B. obžalovaný N. v kontaktu nebyl, vše zprostředkoval obžalovaný D.. Byla podepsána smlouva o dílo mezi firmou XXXX a žadateli, což byly firmy XXXX a XXXX. Jednatel společnosti XXXX byl D., jednatelem společnosti XXXX paní B.. Obžalovaný získal plné moci, vytvořil portál Farmáře, což je elektronický přístup na web SZIFu, přes který se odesílá elektronicky žádost. Od obžalovaného D. dostal podklady k tomu, aby mohl žádost sepsat. Napsal ji, věděl částku stavebních výdajů, věděl pracovní místa, věděl, jaké stroje chtějí koupit. Obžalovaný D. si přál uplatnit u svého projektu ještě odkup a nárokovat si nákup pozemku a nemovitosti; u obžalovaného B. to nebylo. Ještě, než byla podána žádost přes portál Farmáře, tak odeslal žádost ke kontrole obžalovanému D., a ten mu ji odsouhlasil. Žádost byla úspěšná, oba projekty měly dostatek bodů a oba mohly získat dotaci. Na realizaci projektu bývaly standardně 2 roky, ovšem ve 20. kole to již bylo pouze zhruba 14 měsíců. V žádosti byl definován termín proplacení projektu do 15. 6. 2015. Tím si na sebe všichni účastníci ušili bič, aby to do 15. 6. stačili. Reálná možnost, kdy je možno projekt nejpozději proplatit bylo 30. 6. Obžalovaný N. se s obžalovaným D. sešel na schůzce na chalupě, kde řešili možnost výběrového řízení. Obžalovaný vysvětloval D. možnosti zpracování výběrového řízení, ten se jej podrobně vyptával na firmy, které se mohou výběrového řízení účastnit, jaké firmy má oslovit a rovněž padla otázka, zda je možno, aby stavbu realizovala společnost, která je personálně propojená, nebo společnost, která není vítěz a bude tvořit tzv. subdodávku. Na to mu obžalovaný sdělil, že SZIFu předkládá doklady, které hovoří o jediném výherci, který je vidět na krycích listech výběrového řízení. Padla tam také zásadní otázka toho, jak bude výběrové řízení prováděno. Obžalovaný N. obžalovanému D. vysvětlil, že pravidla umožňují ke dni podání žádosti o proplacení předložení výběrového řízení, není nutné je předkládat předtím, než se projekt začne realizovat. Společně se dohodli, a obžalovaný D. to věděl a odsouhlasil, že výběrové řízení tedy bude provedeno zpětně po realizaci zakázky, což je chyba. Vysloveně se spolu dohodli, že výběrové řízení proběhne až poté, co již bude stavba realizována, kdy takovýto postup rozhodně není v souladu se zákonem. Z jejich vzájemné komunikace jednoznačně vyplynulo, že D. věděl, o co jde, věděl, do čeho jde, byl si vědom toho, že to sice je výhodnější, ale není to správné. Při všech jednáních obžalovaný D. vystupoval tak, že reprezentuje oba projekty, jak společnost XXXX, tak XXXX; vždy mluvili

o obou projektech společně. Obžalovanému D. rovněž vysvětlil administrativní postup SZIFu i kontrolu, kdy ve chvíli, kdy se proplácí dotace, tak chce SZIF vidět všechny podklady, všechny faktury, soupisy prací, výběrové řízení apod. Obžalovaný mu sdělil, že ještě přesně neví, jestli se rozpočet, který je schopný sám zpracovat, posléze nějak nezmění, a rozhodli se tedy, že bude výběrové řízení děláno zpětně. K tomu tedy došlo na jaře roku 2014. Celou tu dobu obžalovaný od první schůzky všech tří poté jednal pouze s D., s nímž komunikoval ohledně obou dvou projektů. Obžalovaný D. měl zájem i o další dotace. Na jaře roku 2015 mu připomínal, že je nutno dodat podklady k výběrovému řízení, aby se mohlo dát vše včas dohromady, vše zkompletovat a odevzdat na SZIF. Do termínu 30. 6. 2015 měla firma XXXX rozpracováno asi 20 dalších akcí, projektů zemědělců a pracovali na všech možných projektech včetně projektu D.. V období zhruba od 15. 6. do 30. 6. 2015 obžalovaný D. sliboval, že začne všechny podklady posílat, ty podklady, které však poslal, byly hodně chaotické, neúplné a ve chvíli, kdy obžalovaný N. uviděl bankovní výpisy, tak mu došlo to, že firma XXXX, což je personálně propojená firma, se podílela na stavebních pracích. Jeho úkolem bylo, aby do 30. 6. podal žádost o proplacení na SZIF, všechno zkompletovat a uzavřít. Původní termín byl 15. 6., což však nestíhali, a podařilo se jim prodloužit termín k podání žádosti o 15 dní, tj. do 30. 6. V posledních 15 dnech na konci června 2015 pak obžalovaný N. kompletoval výběrové řízení, kompletoval podklady k žádosti o proplacení, intenzivně komunikoval s obžalovaným D. po emailu, po telefonu, a někdy kolem 25. 6. zkompletoval žádost společnosti XXXX, kterou byl schopen odeslat na SZIF. Připravil složku povinných příloh, tzn. bankovní výpisy, čestné prohlášení o vedení bankovního účtu, inkriminované výběrové řízení, které on osobně dodělával v kanceláři v Českých Budějovicích zpětně podle podkladů obžalovaného D.. Podle položkového rozpočtu na všechny firmy zaslané podle komise na hodnocení, kterou obžalovaný D. poskytl a mimo jiné do tohoto výběrového řízení také zakládal obchodní rejstříky, které měly informovat o tom zpětně, že firmy, které se zúčastnily výběrového řízení, jsou v pořádku. Tyto obchodní rejstříky zfalšoval, když tam opravil datum tak, aby to vypadalo, že byly vyjety zhruba rok a půl před červnem 2015. Bylo to z toho důvodu, že zjistil, že obžalovaný D. nemá z toho data vyjeté výpisy z obchodního rejstříku a tyto měly dokladovat, že se zajímal o firmy, které se měly účastnit výběrového řízení. Otec obžalovaného pak podklady dovezl do obce Rudolfova na okraj Českých Budějovic k otci D., kde mu předal složku a ten si to odvezl do Jihlavy, aby pan D. zajistil podpisy a razítka na výběrových řízeních, podpisy hodnotící komise a předal tyto podklady společně s dalšími podklady na SZIF Brno. Souběžně také obžalovaný řešil projekt XXXX, kdy potřeboval z obžalovaného B. podklady, informace, výpisy o platbách, faktury, které pak dostal. Přeposílal mu to obžalovaný D.. Od něj dostával kusé informace, až dva dny před koncem lhůty dostal strach, že se nepodaří projekt XXXX proplatit. Obžalovaný zase vytvořil výběrové řízení stejným způsobem jako u projektu XXXX, přehlédl však faktury, které byly vyplaceny vítězi společnosti Boneti mont ještě v roce 2014, přehlédl faktury, které časově předcházely výběrovému řízení, což pak SZIF při jednoduché kontrole dat zjistil. Této chyby si někdy v průběhu prázdnin všiml i obžalovaný B., sdělil to obžalovanému N. s tím, že se to musí urychleně řešit. Obžalovaný tedy vytvořil nové výběrové řízení, opravené, a snažil se to na SZIF doložit, ovšem to se již nepovedlo, neboť složka byla mezitím přesunuta na kontrolu v Praze, kde chybu zjistili a odhalili. Na konci června 2014 však bylo z pohledu obou projektů vše v pořádku, a byly podány žádosti o proplacení dotace. V průběhu července a srpna po zjištění té chyby ještě komunikoval společně s různými i jednotlivými referenty, doplňovali různé podklady, a obžalovaný v této chvíli již příliš aktivní nebyl. Po zjištění chyby se pak všichni tři obžalovaní sešli na realizované stavbě v Leštíně a řešili, jak s nastalou situací naložit, pokud SZIF nebo policie začne uvedenou věc vyšetřovat. Nakonec se dohodli, že snad vše dopadne dobře, že se nebude dál nic zjišťovat. SZIF ale ukončil projekt XXXX obžalovaného B. a zaslal zprávu o tom, že projekt je zastaven z důvodu špatného netransparentního výběrového řízení, což byla právě předmětná chyba. Za obžalovaným se do Českých Budějovic vydal obžalovaný D., kde společně probírali, zda by se mohl obžalovaný B. odvolat, ale nakonec se domluvili, že radši ne, a případnou finanční újmu mu obžalovaný D.

kompenzuje a firma XXXX jako zpracovatel nebude chtít žádnou odměnu. Firma XXXX nikoho do dotací nenutila, pokud chtěl někdo dotaci ukončit, kdykoliv mohl, obžalovaný nenutil obžalovaného B. k pokutě 200 tis. Kč. Obžalovaný B. s ním nekomunikoval, vyhýbal se osobnímu kontaktu, nechtěl s ním řešit věc osobně. Poté, co bylo domluveno, že se B. odvolávat nebude, tak je vyzval k zaplacení nějaké finanční částky za způsobenou chybu, ta chyba byla zcela zřejmá, a obžalovaný N. uvedl, že si je vědom toho, že podváděl ve výběrovém řízení. Jako kompenzaci obžalovanému B. nabídl zadarmo vyřídit další dotaci, např. Program mladý zemědělec. Snahou obžalovaného nebylo nikoho dostat do úzkých. Poté, co byl kontaktován policií a předvolán k výslechu, tak se rozhodl, že policii řekne vše, jak skutečně proběhlo, aby se mohl podívat sám sobě do očí. Po výslechu na policii jej kontaktoval obžalovaný D., s tím, že se s ním chtěl sejít. Na schůzce mu pak sdělil, že bude všechno v pohodě, že je třeba držet při sobě, že mají společně silné argumenty, stavební posudky, že je všechno v pořádku, policie na ně nic nemá, a zajímal se o postoj obžalovaného N. k této věci, kdy nato mu obžalovaný sdělil, že řekl vše popravdě, neboť se domnívá, že by to bylo nejlepší.

6. Oproti původním plánům došlo v průběhu realizace obou projektů ke změnám, kdy zřejmě oba obžalovaní ještě neměli v době, kdy bylo žádáno o dotaci zcela jasno, a proto pak došlo k úpravám projektu. Spoluobžalované B. a D. obžalovaný nijak neorganizoval, nenutil je k získání dotace, firma XXXX měla jasně stanovenou odměnu. Kdyby bylo výběrové řízení provedeno správně, tak by byli rádi. Sám obžalovaný v dotačním businessu skončil v září 2016. Firmy do výběrového řízení vybíral obžalovaný D., resp. je zasílal obžalovanému N. mailem. Na schůzce na chalupě v roce 2014 se dohodli o tom, které firmy se zúčastní výběrového řízení, obžalovaný D. říkal obžalovanému N. i některá IČ, ten si firmy zapisoval na papír. Ve chvíli, se pak vše v červnu 2015 kompletovalo, tak mu emailem zaslal všechny firmy, které se výběrového řízení účastnily, a to jak za firmu XXXX, tak za firmu XXXX. Práce obžalovaného N. po obdržení podkladů od obžalovaného D. spočívala v tom, že měl vytvořit část, která se dává k zadávání zakázky, tzn. výzva, zadávací dokumentace, přílohy, krycí list, čestné prohlášení, slepý výkaz výměr, projektová dokumentace. Zkompletoval tento balíček, který se zasílá uchazečům, kteří ho přijmou, prohlédnou, vyplní to, co podávají v obálce a doručí to uchazeči nebo vypisovateli výběrového řízení. Rozpracoval zadání, zpracoval jednotlivé nabídky všech tří uchazečů včetně doplnění zfalšovaných obchodních rejstříků. Položkové rozpočty vzal ty, které dodal obžalovaný D., a to u obou firem. Dokumenty tiskl na různých tiskárnách, aby to vypadalo trošičku jinak. Jednotlivé listiny pak označil lepítky, kdy obžalovanému D. řekl, že tam, kde jsou lepítka, je třeba podpis uchazeče a razítko, a takto označené dokumenty předal k tomu, aby obžalovaný D. zajistil razítka a podpisy a následně to doručil na SZIF. Členy hodnotící komise nevybíral, napsal tam jména lidí, které mu zaslal obžalovaný D.. S obžalovaným B. byl v kontaktu pouze prostřednictvím emailů, dostal od něj zhruba 5 emailů, kde různě něco přeposílal, nikde v emailu nerozepisoval, co a jak. Pokud bylo něco nutné řešit s projektem XXXX, tak to řešil přes obžalovaného D.. Občas mu ten i tlumočil nějaké požadavky obžalovaného B., stěžoval si na něj, že je neschopný, a že co neudělá D. sám, tak nemá, tzn. za něj zřejmě suploval i nějakou práci. Pokud byli v projektu XXXX nějaké nesrovnalosti nebo nebyly-li podklady úplné, tak toto opět řešil přes obžalovaného D.. Spoustu věcí dostával mailem, častokrát si i telefonovali. Všechny důležité podklady k výběrovému řízení přišly od obžalovaného D.. Pokud se týká u subdodavatelů personálně propojených firem, tak oba, jak obžalovaný D., tak obžalovaný B. věděli, že to není správné. Pokud se týká zmiňované střechy u obžalovaného B. postavené svépomocí, tak obžalovaný nevylučuje, že se s ním možná na jediné schůzce obžalovaný B. skutečně o střese bavil, nicméně určitě mu obž. N. nesdělil, že si ji může provést subdodavatelsky sám. V polovině června 2015 se pak obžalovaný N. dozvěděl, že firmu skutečně realizovala personálně propojená firma XXXX, a to z bankovních výpisů. V průběhu realizace staveb nevěděl, kdo vlastní realizaci provádí. Výběrové řízení bylo děláno až po realizaci stavby, protože to bylo pro všechny účastníky výhodnější, když výběrové řízení se udělalo tzv. na reálný projekt, neboť pokud by bylo provedeno na začátku, a v průběhu realizace by se zjistilo, že projekt nebude realizován tak, jak

bylo původně zamýšleno, musela by se provádět nová výběrová řízení, kdy SZIF toleruje 15 % rozdíl toho, že dochází ke změně projektu v rámci výběrového řízení. Pro obžalované D. a B. to bylo výhodnější v tom, že výběrové řízení pak udělali na reálný projekt, na reálnou rekonstrukci, pro obžalovaného N. to bylo výhodnější v tom, že to pro ně znamenalo méně administrace. Pro všechny to v podstatě znamenalo ulehčení. Po objevení chyby ve fakturaci v projektu XXXX, kterou zjistil pan B., jej, tj. obžalovaného N., informoval prostřednictvím D.. Obžalovaný N. komunikoval s obžalovaným D.. Hlavní komunikační článek byl obžalovaný D.. Obžalovaný N. s obžalovaným D. komunikoval o obou dvou projektech, které realizovali, D. se o dotaci intenzivně zajímal. Pokud se týká společnosti XXXX, tak v noci 29. 6.2015 přijel před sídlo společnosti člověk, kterého poslal pan D., se kterým se na tom obžalovaný domluvil. Veškeré podklady k výběrovým řízením, včetně členů výběrové komise u obou dvou projektů posílal obžalovaný D., a to emailem. Pokud se týká zpětně provedených výběrových řízení, tak tuto problematiku řešili s obžalovaným D. na chalupě na jaře 2014, kdy mu sdělil, že se takovéto projekty dělají, a to pokud by došlo k nějakým změnám ve stavební části, což je komplikace. Obžalovaný mu popsal, jak se výběrové řízení má správně dělat, a kdy a jak se dokládají doklady výběrového řízení při proplacení projektu. 20. 6. 2014 zaslal V. D. emailem obžalovanému N. rozpočet stavby v cenové hladině RTS, žádal jej, aby obeslal firmy k výběrovému řízení, na což mu ovšem obžalovaný odpověděl, že měl hodně práce, že řešil jiné dotace, a to amoniak, a následně se s ním spojil, poslal mu harmonogram, jak by výběrové řízení mělo vypadat. Bylo to po podání žádosti o dotaci, ale bylo to ještě včas na provedení výběrového řízení. Pokud se týká vztahu mezi obžalovanými B. a D., tak ze začátku na něj působili jako sehraná dvojka, z informací od D. se pak později dozvěděl, že se spolu nepohodli, že mají mezi sebou nějakou rivalitu. Pokud se týká založení nových firem, tak na úvodní schůzce, kde byli všichni tři, oběma pánům vysvětlil, že je jednodušší vytvořit novou firmu, neboť je lepší šance získat takto dotaci, avšak k vytvoření firem je nenutil. Obžalovaný B. komunikoval s obžalovaným N. minimálně, a to prostřednictvím emailu, sám obžalovaný měl na starosti administraci dotace, postup administrace, vyřízení, je pravděpodobné, že jej obžalovaný B. věděl, neboť je to velká zodpovědnost pustit se do projektu za několik milionů. Ve smlouvě mezi XXXXem a XXXX byla klauzule o nároku na odměnu při předčasném ukončení projektu, ale firma XXXX měla řadu projektů, kde se pak s klientem dohodli, že nebudou požadovat plnou částku, ale jenom to, co se udělalo. Pokud se týká výběrového řízení, tak provést výběrové řízení zpětně nebylo povoleno, to je špatně, ale SZIF po žadatelích o dotace chtěl doklady k výběrovému řízení až na konci, dřív by je nepřijmul. Jak obžalovaný N., tak obžalovaný D. věděli, že provést výběrové řízení zpětně je špatně, ale dohodli se, že to tak udělají. Povolena je totiž jediná věc, zpracovat výběrové řízení ve správném termínu a dokladovat ho až na konci.

7. **Zmocněnec obžalované právnické osoby XXXX H. B.** pak využila svého práva a ve věci odmítla vypovídat, neboť ve věci je stíhán její druh D..
8. **Zmocněnec obžalované právnické osoby XXXX V. B.** pak k věci uvedla, že došlo k rekonstrukci jejich stodoly, kterou syn přestavěl ve Velkém Beranově na dílnu. Co se týče výběrového řízení, fakturací a dalších záležitostí ohledně stavby, tak jí o tom není nic známo, neví, kdo to vyřizoval. Neví, kdo prováděl stavbu, nevzpomene si ani, kdy rekonstrukce proběhla. Sama jakékoliv záležitosti ohledně rekonstrukce truhlárny ve Velkém Beranově nikdy nevyřizovala a informace o rekonstrukci truhlárny nemá. Kdo stavební práce prováděl, jí není známo, neboť ráno odcházela do práce, pak šla za svým nemocným otcem, vracela se večer. Podle odpadků a pomočených záhonků pravděpodobně na rekonstrukci pracovalo více lidí, byl tam cvrkot, bylo tam puštěné rádio, nějaké osoby se tam pohybovaly, zhruba 4-5 lidí. Rekonstrukce truhlárny probíhala zhruba rok. Dělníci na stavbě občas byli, když bylo potřeba, tak její manžel pomohl synovi na stavbě. Jak často to bylo, však neví.

9. Soud ve věci vyslechl několik svědků a dále několik svědeckých výpovědí přečetl. Z výpovědi **svědka K. P. a** soud zjistil, že pokud se týká zakázky pro společnost XXXX, tak byl osloven obžalovaným D. začátkem roku 2014, zda chce stavět truhlárnu, přičemž se dohodli, že mu obžalovaný dodá podklady, on zpracuje nabídku a hned na jaře by se mohlo začít stavět. K tomu došlo někdy v březnu či dubnu 2014 byla podepsána smlouva na rekonstrukci truhlárny v Leštině. Hned v dubnu 2014 se mělo začít stavět. Při podpisu smlouvy mu obžalovaný sdělil, že nemá vyřízeno ještě stavební povolení, pak se měsíc nic nedělo a pak se znovu ozval s tím, že se celá věc musí zrušit, neboť podali žádost o dotace a je třeba provést výběrové řízení. Proto byl podepsán dodatek ke smlouvě na zrušení smlouvy. Výběrové řízení bylo dále v průběhu června 2014, kdy obžalovaný D. dodal slepý rozpočet a krycí list, aby svědek stavbu nacenil. Udělal nabídku a 30. 6.2014 obžalovanému D. předal v zalepené obálce zpracovaný rozpočet. V červenci mu obžalovaný volal, že zakázku vyhrál, a že se může začít stavět. Také byla podepsána smlouva o dílo. Svědek tedy začal shánět lidi, které měl nasmlouvané původně na duben a zjistil, že firma, se kterou měl dohodnutou spolupráci, tak už vzala jinou zakázku. Proto obžalovanému sdělil, že má problém s lidmi, a že sám zakázku nezvládne udělat. Ptal se jej, zda má odstoupit z výběrového řízení nebo zda mu s tím obžalovaný nějak nepomůže, a domluvili se, že zakázku provede firma XXXX, která provede z větší části všechny práce. Probíhalo to tak, že firma XXXX dělala většinu prací, některé práce dělal svědek, např. stropy, jezdil tam na kontroly. Svoje zaměstnance neměl žádné v době, kdy se o zakázku ucházel, ale měl nasmlouvanou firmu, která s ním do toho měla jít. Při druhém podpisu smlouvy se nezajímal o to, zda firma, se kterou počítal, ještě počká, a to, že nemá dostatek zaměstnanců zjistil až ve chvíli, kdy podepsal. V roce 2014 se stavebnictvím neživil, zabýval se výrobou pelet a pohostinstvím. Zednické práce dělal okrajově. V předchozím období stavební činnost dělal, a to až do krize v roce 2007. Obžalovanému zaslal dvě nabídky, první v březnu či dubnu, ta pak byla zrušena, neboť přišla ta možnost s dotacemi. Pak poslal ještě jednu nabídku někdy po skončení prací někdy v roce 2015, kdy obžalovaný D. přišel s celým svazkem listin, že by je potřeboval ještě jednou podepsat, neboť je tam nějaká chyba. Jaká chyba to byla, se svědek nesnažil zjistit. Na samotné stavbě se pohybovalo zhruba 5-6 lidí, kteří byli z XXXX, a kteří, nedokáže svědek posoudit. Pokud se týká zemních výkopových prací, tak ty byl schopen pokrýt svojí technikou, neboť je podílníkem ve firmě Agropolety, která vlastní traktor, nakladač a mechanizaci má k dispozici. Bagr si běžně najímají. Smlouva mezi svědkem a firmou XXXX byla podepsána v červenci 2014. Pokud je ve spise založená (subdodavatelská) smlouva se společností XXXX s datem podpisu 14. 6. 2014, tak je to nějaká chyba, kterou udělal asi obžalovaný. Sám svědek provedl práce na stavbě v řádech desítek tisíc korun, zbytek prováděla firma XXXX. Bylo domluveno, že každý měsíc se udělá částečná fakturace podle toho, co bylo provedeno. Každý měsíc přijel obžalovaný D., přivezl zjišťovací protokoly, ty byly podepsány, a na základě toho se vystavily faktury. Byly vystaveny faktury mezi společností XXXX, XXXX a svědkem. Za společnost XXXX jednal s V. D., tj. s obžalovaným, stejně tak za společnost XXXX. Ze začátku bylo dohodnuto, že odměna svědka budou 3 % hodnoty celé stavby. Zaměstnance měl nasmlouvány od firmy P. M. z Dačic, který podniká na základě živnostenského listu a má k sobě další lidi. Na začátku bylo domluveno, že měl provést asi 60-70 % objemu prací a svědkovi to vyfakturuje. Konkrétně stavební práce dopředu rozděleny nebyly. U svědka v souvislosti se stavbou proběhla daňová kontrola, která až na pár drobností dopadla dobře.
10. Z výpovědi **svědka M. F.** soud zjistil, že někdy na podzim roku 2014 jej na jedné stavbě oslovil obžalovaný B., zda se nechce zúčastnit výběrového řízení na rekonstrukci truhlárny. Dostal podklady, které zpracoval a předložil nabídku. Někdy v roce 2015 svědkovi opět volal obžalovaný B., zda by nepodepsal něco k předmětné nabídce, nato přijel nějaký člověk, kterého svědek neznal, a proběhly podpisy. Zda se jednalo o novou nebo starou nabídku nebo o doplnění rozpočtu, které zpracovával, svědek neví, neboť vše proběhlo v rychlosti na kapotě auta před svědkovým domem. Pak byl pouze vyrozuměn, že výběrové řízení nevyhrál a tím to skončilo. Bylo to po podpisu v řádech měsíců. Byl vyrozuměn telefonicky zřejmě obžalovaným B.. Pokud

se týká stavby v Leštině, tak mu o tom není nic známo. Nezná ani společnost XXXX CZ, ani XXXX. Jakého z výběrových řízení se společnost Prosad MK zúčastnila, mu není známo, ani neví, v jakém městě to mělo proběhnout. Podklady dostal od obžalovaného B. na stavbě v Praze, kde spolu pracovali. Jednalo se o zadávací dokumentaci pro výběrové řízení. Žádné listinné materiály mu nezůstaly, vše si odvezl muž, se kterým podepisoval doklady na kapotě auta. Kolik verzí nabídek zaslal společnost Prosad MK do výběrového řízení na rekonstrukci truhlárny, si svědek nevzpomíná, řekl by, že jednu. O žádných manipulacích výběrového řízení mu není nic známo, položkový rozpočet do nabídky do výběrového řízení zpracovával svědek a neposílal to elektronicky, předával to v tištěné podobě. Svědek zpracovával nabídku v roce 2014, tu rovněž odevzdal panu B., ale která šla do výběrového řízení, zda ta, co vypracoval on, nebo zda ta s těmi materiály, které podepsal v roce 2015, si nevybavuje. V roce 2014 odevzdal nabídku 5. 11. Udělal jeden položkový rozpočet, který podepsal; zda podepisoval i druhý rozpočet v případě, když si přijel muž pro podpisy, si nevybavuje. Výběrového řízení se společnost Prosad MK zúčastnila někdy na podzim 2014. Rozpočty svědek pravděpodobně orazítkoval a podepsal jenom jednou, již si nevzpomíná. Není standardní, aby něco podepisoval a razítkoval dvakrát. Tím myšleno rozpočty a další listinné materiály sloužící k výběrovému řízení. Udělal to pouze proto, že mu zavolal pan B., že potřebuje něco doplnit. Jak proběhlo samotné výběrové řízení, mu není známo, sám svědek nevěděl, že nabídka do výběrového řízení se týká nějakých dotací. Domníval se, že je to klasická nabídka do výběrového řízení pro zhotovitele zakázky. S obžalovaným D. nikdy nejednal. Obžalovaného N. nezná.

11. Z výpovědi **svědka T. J.** bylo zjištěno, že je bratrancem obžalovaného B. B.. Povědomost má o rekonstrukci ve Velkém Beranově, nevěděl však, že se jedná o rekonstrukci truhlárny. S D. nikdy nejednal, zná ho pouze od vidění. Svému bratranci obžalovanému B. půjčoval finanční prostředky, napoprvé se jednalo asi o 1 mil. Kč, napodruhé stejně. Na co potřeboval obžalovaný B. půjčit finanční prostředky, nebylo svědkovi známo, jednalo se o jeho finanční prostředky. Finanční prostředky byly zaslány ve dnech 15. a 16. 12. 2014, vždy ve výši 1 mil. Kč na bankovní účet společnosti XXXX CZ. Tyto peníze půjčil obžalovanému B. B.. V období od 3. 1. do 18. 1. 2015 pak vložil na svůj bankovní účet 2 037 000 Kč, když se jednalo o vrácení finanční půjčky od obžalovaného B.. Peníze obžalovaný zřejmě potřeboval na rekonstrukci. Co se dělo s finančními prostředky poté, co je svědek půjčil obžalovanému, mu není známo. Dne 19. 1. 2015 a 20. 1. 2015 opět zaslal na účet společnosti XXXXdvakrát 1 mil. Kč, protože obžalovaný B. chtěl znova půjčit. Jednalo se o stejné finanční prostředky jako z prosince 2014. Co se dělo s těmito finančními prostředky mu opět není známo. Dne 13. 3. 2015 pak svědek provedl dva vklady v hotovosti v celkové výši 2 mil. Kč, ale o jaké finanční prostředky se jednalo, si již nevzpomíná. Dne 13. 3. 2015 pak poslal ze svého účtu částku ve výši 1 200 000 Kč na bankovní účet společnosti XXXX a téhož dne na ten samý účet částku ve výši 800 000 Kč. Jednalo se opět o půjčku panu B., neboť jej o to požádal. Proč finanční prostředky zasílal na jiný účet, neřešil; bylo mu sděleno, kam má peníze poslat, a tak je poslal. 3. 7. 2015 pak na účet vložil částku 2 040 000 Kč, pravděpodobně se jednalo o vrácené finanční prostředky od pana B.. Všechny finanční prostředky, které půjčil, mu byly vráceny. Obžalovaný B. jej vždy požádal o půjčení, svědek mu půjčku poskytl, co se s penězi dělo, mu není známo. Na co konkrétně obžalovaný B. peníze potřeboval, svědek nevěděl, a to ani obecně.
12. Z výpovědi **svědka J. Č.** soud zjistil, že prováděl rekonstrukci v Leštině, kdy zde pracoval jako zedník. Dělal hrubou stavbu, zdění obvodových stěn, osazování oken, dělal omítky, podlahy společně s nějakou firmou. Dělal tedy hodně zednické práce. Ve Velkém Beranově pak pouze štukoval první patro, jinak o této stavbě nic dalšího neví. Stavba skončila v roce 2015, na stavbě v Leštině pracoval zhruba necelý rok. Společně se svědkem na stavbě pracovali dva Š., dále někdo nepravdělně, což byl zaměstnanec společnosti XXXX, stejně jako svědek a ti dva Š. Střechu pak dělala nějaká firma. Kdo další tam pracoval, svědek neví, resp. nepamatuje si jména. Na stavbě dělal nějaké přípravné práce otec obžalovaného D.. Sám svědek pak na černo pracoval zhruba 3

měsíce, a to z toho důvodu, že je alkoholik, který se léčí a abstinuje, a neměl pracovní místo, tak nabídl obžalovanému, že bude pracovat na zkušební dobu 3 měsíců, a jakmile bude v pořádku, tak jej XXXX vezme jako stálého zaměstnance. Měsíční výplata byla zhruba 14-15 tis. Kč. Že by někdo další pracoval na stavbě na černo, svědkovi není známo. Žádné finanční prostředky bokem nedostával. Pracovní doba byla podle potřeby, někdy 8, někdy 10 hodin, od pondělí do pátku, výjimečně v sobotu. Společnost XXXX mu dodnes dluží peníze za mzdu ve výši 53 000 Kč. Pokud se týká pronajatých pracovních strojů, tak nějaké cizí stroje tam pracovaly, velké stroje pronajaty nebyly. Stavební materiál dodávala hodně firma Raab kärcher staviva, jezdila tam nákladní vozidla. Cihly a panely vozila firma, která toto vyráběla. Střechu dělala jiná firma, než XXXX, elektřinu a vodu také někdo, ale kdo, svědkovi není známo. Zbytek práce provedli ve zhruba 4 lidech. Pokud se týká obžalovaného B., toho svědek rovněž zná. Zda něco dělal v Leštině, mu není přesně známo, ale něco ano. T. D. na stavbě svědek neviděl.

13. Z výpovědi **svědka Š. S. st.** soud zjistil, že se jako zaměstnanec zúčastnil rekonstrukce truhlárny v Leštině i ve Velkém Beranově. Pracoval tam jako zaměstnanec společnosti XXXX. V Leštině se zbourala velká stará stodola a vše se dělalo nové od základů, ve Velkém Beranově pak proběhla rekonstrukce stodoly. O fakturacích mu není nic známo. Viděl na stavbu přivážet materiál. Na stavbě pracoval společně se svým synem a dále ještě J. Č., někdo s příjmením či přezdívkou S., dále D. z Havlíčkova Brodu, na výpomoc střechy tam byl T. D., dále D. starší a B. starší, dva kluci s přezdívkou R. a H.. Obžalovaný D. tam byl sem tam o víkendech a obžalovaný B. zhruba 2-3 krát. Běžně se na stavbě pracovalo od pondělí do pátku od 07:00 do 15:30 hod. a podle potřeby i v sobotu. Kdy stavba začala, si již svědek nevybavuje, trvala zhruba rok. Pokud se týká Velkého Beranova, tak zde se pracovalo zhruba od září 2014 do června či července 2015, pracovní doba byla stejná jako v Leštině. Na stavbě ve Velkém Beranově opět pracoval obžalovaný se synem, Dálem R. a H., obžalovaný B. a jeho otec. Z D. na stavbě nepracoval nikdo. Občas se tam prostrídala někdo brigádně. Svědek dostával normální výplatu, na černo nic. V Leštině byl nějaký bagr na kopání základů, dále JCB na úpravu terénu, pracovní stroje byly obsluhované řidiči. Pan D. st. pracoval s UNC, které vlastní, dále traktor, který je pana D. a cizí pracovní stroje nikdy zaměstnanci XXXX, či někdo z rodiny B. či D., neobsluhoval. Materiál na stavbu dodávala společnost Stavospol, Dektrade z Jihlavy a další. Obžalovaný byl požádán obžalovanými D. a B., aby přivezl dokumentaci z Českých Budějovic. Dostal asi troje nebo čtvery šanony zatavené v plastu, vyzvedl to a jel domů. Přijel zhruba v 04:00 hod. a v 05:30 hod. pak vyjžděl směr na Plzeň a za Plzně v nějakém městě zkontaktoval po telefonu muže, kterému sdělil, že veze papíry od pana B. a D.. Tento muž přišel k autu, rozdělal šanony, vyndal nějaké dokumenty, které orazítkoval, podepsal a vrátil zpátky. Svědek je pak vezl zpět do Jihlavy. Co to bylo za dokumentaci, mu není známo. V Jihlavě si B. s D. dokumentaci rozdělili a vezli ji do Brna. S obžalovanými B. ani D. nemá žádné spory.
14. Z výpovědi **svědka Š. S. ml.** soud zjistil, že i on jako zaměstnanec společnosti XXXX pracoval na rekonstrukci truhlárny v Leštině a ve Velkém Beranově. Kromě něj tam pracoval jeho otec, pan B. ml., pan B. st., R. a H., dále obžalovaný D., jeho otec a bratr obžalovaného D. T. Pracovní doba byla od pondělí do pátku od 07:00 do 15:30 hod. a někdy se pracovalo i o víkendech, když bylo potřeba. Ve Velkém Beranově pan T. D. nepracoval. Pokud se týká společnosti Boneti mont, tu svědek nezná, byl zaměstnán jako XXXX, dostával normální výplatu a nic bokem na černo nedostával. Na stavbě pracovaly i stroje, které obsluhoval většinou majitel vozidla. Svědek neměl nikdy žádný konflikt s obžalovaným B., ani D..
15. Z výpovědi **svědka D. E.** soud zjistil, že jej v roce 2014 kontaktoval obžalovaný D. s prosbou o sehnání půjčky na realizaci nějakého projektu. Sdělil mu, že mu dluží společnost Emisia TRANS finanční prostředky v celkové výši 6 mil. Kč a úroky, a tím pádem že má pohledávku za jinou společností. Půjčku je možno poskytnout s podmínkou, že obžalovaný bude odebírat materiál od tohoto dlužníka, s tím, že bude úhrady provádět dle fakturačních údajů. S obžalovaným a jeho

společností XXXX byla sepsána smlouva o půjčce s postupným čerpáním, a to až do vyčerpání částky 7,5 mil. Kč. Bylo to nastaveno tak, že Emisia TRANS za dodávky služeb a materiálu inkasovala platbu na základě vystavené faktury od odběratele, což byla společnost XXXX, a ti uhradili fakturu, kdy finanční prostředky dorazily na účet společnosti D.r.d.y., a takto byl odečítán dluh společnosti Emisia TRANS. Takto to fungovalo zhruba do konce roku 2014. Poté vše probíhalo tak, že Emisia TRANS dodala materiál společnosti D.r.d.y., a ta jej pak předala konečnému odběrateli, tj. XXXX, a vyfakturovala. Takto to běželo až do konce stavby někdy na jaře roku 2015. Obžalovaný D. dostal svoji půjčku, za kterou dodnes dluží. Společnost D.r.d.y. Company neměla žádné zaměstnance, pouze svědka jako jednatele, účetnictví vedl převážně svědek, zaúčtování prováděla účetní. Společnosti XXXX bylo zapůjčeno 7,5 mil. Kč s postupným čerpáním. Peníze byly určeny na rekonstrukci truhlárny v Leštině. Společnosti XXXX společnost D.r.d.y. peníze nepůjčila. Společnost D.r.d.y. vymáhala pod společností XXXX půjčku, ale bez úspěchu. Společnost zároveň určila firmě XXXX 2 mil. Kč, tyto jsou však již zaplacené. Stavební materiál společnost D.r.d.y. dodávala společnosti XXXX. XXXX měla rovněž pronajaté stroje od společnosti Emisia, která je vlastnila.

16. Soud dále přečetl svědecké výpovědi svědků P. H., P. V., L. E. aj. F., kdy na žádost obžalovaného D. pak tyto svědky rovněž osobně vyslechl. Obžalovaný prostřednictvím svého obhájce namítl, že výpovědi svědků byly neprocesní, svědci byli zásadním způsobem ovlivnění ze strany policejního komisaře M., který svědky nejprve obcházel, výpovědi jim připravil a pak s nimi sehrál komedii před advokáty. Z výpovědi **svědka P. H.** soud zjistil, že je jednatelem společnosti Terni s.r.o. Do svého výsledku na policii nevěděl, že by se firma Terni účastnila výběrového řízení na rekonstrukci truhlárny společnosti XXXX v Leštině. S obžalovaným D. se zná, neboť je ze stavebních kruhů. Společnost XXXX zná pouze od podání vysvětlení, stejně tak společnost XXXX. Obžalovaného B. nezná vůbec. Společnost Terni s.r.o. se reálně výběrového řízení na rekonstrukci truhlárny v Leštině společnosti XXXX neúčastnila, společnost XXXX v Beranově vůbec ne. Vědomě se výběrového řízení neúčastnili. Pokud je na listinách, které byly součástí tohoto výběrového řízení jako krycí list, nabídky, výpisy z obchodního rejstříku, čestné prohlášení, návrh smlouvy o dílo o zhotovení stavby, položkové rozpočty podpis svědka, tak to nijak nepopírá, ale velmi často podepisuje velké množství listin a je tedy možné, že tedy něco podepsal, aniž si uvědomil, co podepisuje. Sám však písemnosti netvořil, grafická úprava neodpovídá zvyklostem společnosti. Razítko je rovněž společnosti, pravděpodobně tedy tyto listiny podepsal a orazítkoval, ale nepamatuje si, za jakých okolností, a společnost Terni se zcela jistě neúčastnila výběrového řízení. Rovněž svědek nezasílal žádnou nabídku na rekonstrukci truhlárny v Leštině. Že bude výběrové řízení předloženo na SZIF Brno s žádostí o dotace svědkovi nikdo nesdělil. Před prvním ani druhým výsledkem nebyl nikým instruován, jak má vypovídat, tím méně ze strany policie.
17. Z výpovědi **svědka P. V.** soud zjistil, že působil ve společnosti Vojdás, kde byla formální jednatelekou L. E., ale fakticky společnost řídil on. Firma Vojdás se zabývá a zabývala stavebnictvím, v roce 2014 a 2015 měla zhruba 3 zaměstnance, byla to aktivní firma, která měla rozpracované nějaké zakázky. Co se týká společnosti XXXX, tak se společnost Vojdás zúčastnila výběrového řízení na výstavbu truhlárny v Leštině, pravděpodobně v roce 2015. Svědek zná jak obžalovaného B., tak obžalovaného D.. Výběrového řízení se společnost zúčastnila v roce 2015, obžalovaný svědka oslovil v roce 2015 na přelomu jara a léta, kdy mu konkretizoval zakázku a seznámil jej s cenovou hladinou. Zakázka se zdála svědkovi finančně zajímavá, a tak se výběrového řízení zúčastnil. Byl mu předložen položkový rozpočet pro stavbu již vyplněný obžalovaným D., a ten se mu zamlouval, tak tento rozpočet odsouhlasil a D. ho podal. Při té příležitosti podepisoval nějaké materiály. Za zhruba 2-3 měsíce později volal D., že byla špatně vyplněna přední strana rozpočtu, jednalo se o nějaké špatně vyplněné údaje, a chtěl to podepsat znovu. Svědek mu oznámil, že není v Jihlavě, a že v případě nutnosti to může podepsat slečna E., k čemuž také došlo. Svědek si byl jistý, že byl osloven D. s nabídkou na výběrové řízení v roce

2015. U hlavního líčení pak svědek uváděl, že si není jistý, zda se jednalo o rok 2014 či 2015, po předstření výpovědi z přípravného řízení trval na tom, že policii sděloval, že si není rokem jistý a k předloženým rozporům pak nebyl schopen soudu nic uspokojivého sdělit. Společnost Vojdás a svědek nic do výběrového řízení sami neposílali, vše zaslal D.. Výslednou cenu, se kterou půjde společnost do výběrového řízení, určil zřejmě pan D., neboť vyplňoval položkový rozpočet, který svědek pouze odsouhlasil. Mezi prvním a druhým podpisem uplynulo několik měsíců; kolik přesně, si však svědek není schopen vybavit. Svědek rovněž uvedl, že nebyl nikým instruován, jak má ve věci vypovídat, ani ze strany policie nedošlo k takovým instrukcím, pouze mu při výslechu byly předkládány listiny, které tam viděl poprvé a ze kterých vyplynulo, že byly vyhotoveny v roce 2015.

18. Z výpovědi **svědkyně L. E.** pak vyplynulo, že ve společnosti Vojdás působila v předmětných letech jako jednatelka firmy, ale fakticky firmu řídil P. V.. Z obžalovaných zná D.. Pokud se týká výběrového řízení pro rekonstrukci truhlárny spol. XXXX, tak k tomuto nic bližšího neví, pouze na pokyn pana V. podepsala nějaké dokumenty, které přivezl obžalovaný D.. Jednalo se o zhruba 3-4 podpisy. Svědek V. svědkyni zavola, že D. přijede, takže si vzala razítko, sešla před dům a na autě podepsala nějaké dokumenty, které nezkoumala, takže neví, co to bylo. Rozloučili se a šla domů. Svědkyně nebyla nikým instruována, jak má v této věci vypovídat.
19. Z výpovědi **svědka J. F.** soud zjistil, že je jednatelem společnosti Stavounia. Jako stavební firma fungovala zhruba do podzimu či zimy roku 2013, poté v důsledku krize byli všichni zaměstnanci propuštěni, a firma podnikala v oboru nákup a prodej realit. Firma dělala pouze drobnosti. Klasického výběrového řízení za společnost Stavounia na rekonstrukci truhlárny ve velkém Beranově společnosti XXXX se nezúčastnila, tato společnost ani není svědkovi známa. Za svědkem pouze přišel obžalovaný D., aby svědek podepsal nějakou cenovou nabídku a potvrdil nabídkové rozpočty. Obžalovaný D. zavola, že potřebuje potvrdit nějakou nabídku, jestli se může zastavit, tak svědek pouze nabídku orazítkoval a podepsal. Nevypracoval žádnou nabídku společnosti Stavounia, vše, co podepsal a orazítkoval, předložil obžalovaný D.. To, že má být stavba realizována z dotací, svědek vůbec nevěděl, obžalovaný D. mu k věci neřekl žádné podrobnosti. Obžalovaného B. svědek nezná, nikdy se s ním neviděl. Firma se dříve účastnila více výběrových řízení, pak už méně. Předmětná praxe byla běžná s tím, že obžalovaný u soukromých firem, kde může být více společníků, podepíše nějakou nabídku, kdy jeden ze společníků ji nechá zpracovat. Jedná se o standardní postup mezi soukromými subjekty.
20. Soud dále za souhlasu stran dle ust. § 211 odst. 6 tr. řádu přečetl úřední záznamy o podaném vysvětlení svědků D. T., J. N., P. R. a M. N. Z výpovědi **svědka D. T.** soud zjistil, že se zná s obžalovaným V. D. a i obžalovaným B. B., rovněž zná T. D.. V roce 2004 byl zaměstnán ve společnosti XXXX, kde měl uzavřenou dohodu na stavební práce, která byla platná zhruba 2 měsíce. Chodil pomáhat obžalovanému D. na stavbu do Leštiny. Pracoval na bourání staré budovy, na přípravě betonování základní desky a pak pracoval na střeše. Byl tam zhruba asi 14 dní a pracovní dobu měl individuální. Finanční prostředky dostával od obžalovaného D. za provedenou práci podle svědkovy potřeby. Při pokrývání střech pak ze střechy spadl, měl vážné zranění a na stavbu již nechodil. Na stavbě v Leštině pracoval ještě pan S. st., Š. S. ml., pan Č., jeho známý, T. D., V. D., pan P. Na jaře roku 2015 byl na dohodu zaměstnán u společnosti Boneti mont a pro tuto společnost pracoval na zakázkách pouze v Praze. Ve Velkém Beranově v budově pana B. byl pouze jednou, když usazoval špaletová okna, jinou práci tam nedělal. Stavební stroje v Leštině byly.
21. Z výpovědi **svědka J. N.** soud zjistil, že pracoval pro společnost XXXX několik měsíců na černo a to v roce 2014. Svědek nikdy nepracoval na truhlárně v Leštině ani Velkém Beranově.
22. Z výpovědi **svědka P. R.** soud zjistil, že byl zaměstnán ve společnosti XXXX jako tesař a pracoval na střeše truhlárny v Leštině i ve Velkém Beranově, a to od podzimu 2014, kdy pak pro

společnost XXXX pracoval i na jiných stavbách. Ve Velkém Beranově a v Leštině pracovali také S. ml., S. st., T. D., V. D., pan D. st. a další osoby, a byly zde i stavební stroje.

23. Z výpovědi **svědka M. N.** pak soud zjistil, že je zaměstnán ve společnosti Patrol jako ekonom. Společně s manželkou vedli účetnictví společnosti XXXX s.r.o. a XXXX Od vzniku společnosti pak vedli i účetnictví společnosti Boneti mont, XXXXa XXXX. Většinou svědek spolupracoval s panem B. a V. D., občas i s T. D.. Účetnictví K. P. nikdy nevedl, ale faktury jeho firmy v účetnictví uvedených společností viděl jako faktury přijaté. Co se týká společnosti D.r.d.y. Company, ani účetnictví této společnosti nikdy nevedl a je možné, že se mohly vystavovat přijaté faktury této společnosti. Společnosti XXXX vedl i mzdovou agendu. Zpracoval rovněž kompletní účetnictví i veškeré daňové přiznání. Mezi ním, obžalovaným D. a obžalovaným B. i T. D. byla ústní dohoda ohledně zpracovávání účetnictví, D. nebo pan B. donesli vydané faktury, které byly vytvořeny mimo účetní systém, kdy celou fakturu vytvořili úplně sami bez účasti účetní firmy. Tyto faktury pak nosili k zaúčtování. Proto jsou čísla faktur vytvořená na fakturách panem B. a D. jiná, než čísla faktur zaevidovaných v účetnictví. Přístup k bankovním účtům ani k pokladně neměli, svědek pokladnu zaúčtoval.
24. Soud rovněž provedl důkaz znaleckými posudky, jednak z oboru kybernetika, výpočetní technika znalce J. J. a dále společnosti Statikum s.r.o. ohledně vynaložených nákladů na rekonstrukci objektů ve Velkém Beranově a v Leštině, kdy vyslechl zpracovatele posudku P. P. Ze závěrů **znaleckého posudku J. J.** soud zjistil, že znalec zadokumentoval uživatelské účty a přístupová práva k nim v zajištěném počítači, vyhledal, zadokumentoval software společnosti Autodesk Inc. program AutoCad na všech bitových kopiích. Určil vlastníka autorských práv, v jeho zastoupení v ČR cenou licencí, vyhledal, zadokumentoval sériová čísla uložená v předložených bitových kopiích. Software AutoCad ukládá obsah do datových souborů s příponou dvg, je možné provádět software export do formátu pdf, případně do grafických formátů. Znalec vyhledal a vykopíroval veškeré soubory, které mohly být vytvořeny v softwaru AutoCad. Vlastníkem autorských práv je společnost Autodesk Inc.
25. Ze **znaleckého posudku společnosti Statikum s.r.o.** soud zjistil, že vynaložené náklady na stavbu objektu společnosti XXXX odpovídají rozpočtu poskytnutým objednatelem. Rozpor nastal u položek za celkem 240 041 Kč. Dále pak nastal rozpor u položek v hodnotě 475 333 Kč. V celém objektu nebyla osazena otopná tělesa a dle sdělení obžalovaného B. nebyla ani dodána, nemohla být tedy poté provedena ani tlaková zkouška. Položky realizované, doložené a kontrolované činí 3 272 149 Kč. Položky doložené na fotografiích, kdy není možné kontrolovat jejich rozsah, ale vzhledem k povaze díla stavu objektu při místním šetření, byly pravděpodobně realizovány; celkem za tyto položky 4 492 222 Kč. Položky, které byly provedeny částečně nebo při realizaci, byly použity jiné materiály; celkem za tyto položky 240 041 Kč. Položky neprovedené nebo zdvojené; celkem za tyto položky 475 333 Kč. Pokud se pak týká objektu v Leštině, tak pokud se týká položek, které nebyly doloženy, ale vzhledem k povaze díla byly pravděpodobně realizovány, jsou za částku 74 000 Kč. Položky, které byly doloženy pouze částečně, byly v hodnotě 28 127 Kč. Položky, které zahrnují neprovedené montáže na dodané zboží a nedoložené položky 118 234 Kč, položky dodané ale nezabudované 32 123 Kč a změny oproti původnímu návrhu 6 262 Kč. Jinak vynaložené náklady na stavbu objektu odpovídají fakturaci poskytnuté objednatelem. Celkové ohodnocení stavby s odpočtem opotřebení pak činí 9 571 390 Kč.
26. Soud ve věci provedl rovněž **listinné důkazy**. Z protokolu o provedení domovních prohlídek soud zjistil, že tyto byly provedeny jak u obžalovaných, tak v objektech, kde podnikají, a byl zde mj. zajištěn počítač obžalovaného V. D. a spousta listin. Z dotačního spisu SZIF společnosti XXXX soud zjistil pravidla, kterými se stanoví podmínky pro poskytování dotace, ze kterých mj. vyplývá, že žadatel a příjemce dotace zodpovídá za řádné provedení zadávacího řízení a jeho

průběh náležitě dokladuje podle zákona. Z hlediska naplnění zásad transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace, které je třeba v souladu s komunitárním právem dodržovat, je nezbytné, aby i v případech, kdy žadatel, příjemce dotace postupuje při zadávání zakázek mimo režim zákona, byla stanovena a dodržována určitá pravidla. Pokud předpokládaná hodnota zakázky přesáhne 500 tis. Kč bez DPH, je žadatel dotace povinen uskutečnit zadávací řízení, vybrat dodavatele z minimálně tří obdržených nabídek a průběh zadávacího řízení náležitě dokladovat. V případě, kdy bude zjištěno, že podmínky stanovené pro získání dotace byly splněny jen zčásti anebo zdánlivě nebo uměle vytvořeny, a žadatel tak získal výhodu, která není v souladu s cíli a podmínkami opatření pravidel či dohody, nelze dotaci poskytnout či proplatit. Dotaci nelze poskytnout či proplatit rovněž v případě, pokud bylo ze strany žadatele či s jeho vědomím třetí osobou úmyslně podáno nepravdivé prohlášení nebo nepravdivý důkaz. Spis dále obsahuje žádost o dotaci, dohodu o poskytnutí dotace s celkovými náklady, výdaje projektu byly 14 940 000 Kč, z toho dotace 4 499 550 Kč. Žádost o proplacení výdajů na částku 3 815 884 Kč, a dále jsou zde materiály výběrového řízení, a to výzva, zadávací dokumentace, nabídky společnosti Boneti mont s.r.o., Prosad MK s.r.o. a Stavounia spol. s r. o., jmenování komise pro otevírání obálek, posouzení kvalifikace a hodnocení nabídek, rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky, návrh smlouvy o dílo, přičemž vyhodnocení předložených nabídek došlo 5. 11. 2014. Smlouva o dílo o zhotovení stavby podepsaná dne 20. 11. 2014 mezi společnostmi XXXXa Boneti mont, faktury za provedené práce mj. i faktura č. 1102014 ze dne 31. 10. 2014. Pak je zde závěr kontroly SZIF, ze kterého vyplývá, že fakturace proběhla před ukončením výběrového řízení, toto nebylo netransparentní a zhotovitel nebyl vybrán na základě výběrového řízení, ale již předem. Byla proto provedena korekce v plné výši. Rovněž dotační spis SZIF společnosti XXXX obsahuje stejně jako předchozí dotační spis podmínky, dále obsahuje materiály výběrového řízení, nabídky společností Vojdas, Terni a OSVČ K. P.. Je zde rovněž vyhodnocení předložených nabídek ze dne 2. 7. 2014, kdy hodnotící komise vybrala K. P.. Z faktur společnosti XXXX pak soud zjistil, že stavbu prováděla subdodavatelsky společnost XXXXkdy z výpisu z obchodního rejstříku je zřejmé, že jednatelem a společníky této společnosti jsou obžalovaní B.B. a V. D.. Dále jsou zde dvě smlouvy o dílo mezi společnostmi XXXXa K. P., jedna z 20. 5. 2014 a druhá z 11. 7. 2014. Rovněž je zde smlouva o dílo mezi společnostmi XXXX s.r.o. a K. P. ze dne 14. 6. 2014 včetně dodatku ke smlouvě ze dne 22. 6. 2014. Z faktur vystavených společnostmi Boneti mont za společnostmi XXXXsoud zjistil, že tato společnost fakturovala společnosti XXXXza rekonstrukci objektu ve Velkém Beranově. Stejně faktury pak vystavovala i společnost XXXX. Z emailové komunikace pak soud zjistil, že obžalovaný N. byl v kontaktu s obžalovaným B. i obžalovaným D., a ti dva byli spolu rovněž v emailovém kontaktu, kdy spolu domlouvali fakturace a doklady ohledně předmětné věci. Např. z emailu z 15. 12. 2014 je zřejmá komunikace ohledně finančních prostředků mezi obžalovanými D. a B.. Domlouvají se o koloběhu finančních prostředků mezi společnostmi XXXX, Boneti mont, XXXX a zpět. Ze sdělení společnosti Autodesk pak soud zjistil, že obžalovaný V. D. nebyl registrovaným uživatelem produktu společnosti Autodesk. Žádné ze sériových čísel licencí není platným sériovým číslem pro produkty společnosti Autodesk, jedná se tzv. cracky. Z dohody o narovnání uzavřené dne 15. 7. 2016 mezi společnostmi XXXX, V. D. na straně jedné, jako povinnými, a společností Autodesk Inc. jako poškozeným, soud zjistil, že se strany dohodly o narovnání a náhradě škody za zásah do autorských práv povinného, a to ve výši 380 000 Kč. Ze sdělení společnosti Autodesk pak soud zjistil, že ta se k trestnímu řízení s požadavkem na náhradu škody nepřipojila, neboť škoda byla uhrazena a společnost nepožaduje žádnou další kompenzaci jakékoliv majetkové či nemajetkové újmy.

27. Návrh na provedení důkazu výsledkem kpt. T. M. k provádění svědeckých výpovědí soud zamítl jako nadbytečný, neboť okolnosti, za kterých byly svědci vyslýcháni, byly objasněny svědeckým výsledkem právě těchto svědků.

28. Soud po takto provedeném dokazování zhodnotil důkazy jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a vzal po zhodnocení těchto důkazů za prokázané, že obžalovaní V. D., B.B., J.N. společným jednáním od začátku roku 2014 do 30. 6. 2015, na základě předchozí dohody, vedeni ziskovým úmyslem získat neoprávněně finanční prostředky ze strukturálních fondů Evropských společenství a ze státního rozpočtu České republiky, s vědomím, že provedenou zpětné fiktivní výběrové řízení na dodavatele staveb, rekonstrukce truhlárny společnosti XXXXv Leštině a společnosti XXXXve Velkém Beranově, s plánem, že předmětné stavební práce na těchto objektech ve skutečnosti provedenou nikoliv výherci výběrového řízení, ale prostřednictvím těchto výherců obvinění, a to prostřednictvím jejich společnosti XXXXjedná se o obžalované D. a B., a dále svépomoci, s cílem tyto stavby provést co nejlevněji, ovšem faktury za provedené práce budou vystaveny od formálních výherců výběrových řízení, a budou předloženy poskytovateli dotace SZIFu k žádostem o proplacení výdajů. Obžalovaný D. jako hlavní pachatel této organizované skupiny a jako osoba jednající za společnost XXXXmj. zajistil účastníky fiktivních výběrových řízení, zpracoval fiktivní cenové nabídky a fiktivní položkové rozpočty a krycí listy za účastníky výběrových řízení na nejlevnějšího dodavatele, a to jak na rekonstrukci XXXX, tak XXXX CZ. Obžalovaný B.B. jako osoba jednající za společnost XXXXse podílel na finálním zpracování fiktivního položkového rozpočtu pro rekonstrukci truhlárny spol. XXXXve Velkém Beranově, rovněž zajišťoval zčásti cyklický oběh finančních prostředků za účelem předstírání úhrad faktur pro společnost XXXXa XXXXa podílel se na stavebních pracích, na rekonstrukci obou objektů a poptával, objednával materiál na stavbu pro rekonstrukci truhlárny ve Velkém Beranově, a obžalovaný J. N. na základě informací obžalovaných B. a D. vypracoval žádosti o dotace z Programu rozvoje a venkova, na základě podkladů zkompletoval provedení fiktivních výběrových řízení a žádosti o proplacení výdajů, a to pro rekonstrukci obou objektů, přičemž obžalovaná společnost XXXX 7. 3. 2014 podala prostřednictvím své jednatelky žádost o dotaci z Programu rozvoje venkova ČR, dne 11. 6. 2014 uzavřela dohodu o poskytnutí dotace z Programu rozvoje venkova s dotací 4 499 550 Kč, bez řádného výběrového řízení, tedy v rozporu s pravidly, na základě pokynu obžalovaného B. jednajícího za společnost XXXXna základě plné moci, prováděla stavební práce a další práce na této stavbě částečně společnost XXXX, částečně obžalovaný B. s brigádníky otcem B. B., kamarády a dalšími osobami, s cílem provést tyto stavební práce co nejlevněji, přičemž si obžalovaní byli vědomi, že na SZIF Brno musí doložit fakturace za stavební práce od společnosti, která údajně vyhrála výběrové řízení, a to společnost Boneti mont s.r.o., dále musí předložit výpisy z bankovních účtů potvrzujících úhradu faktur za stavební práce, a proto vytvořily cyklický oběh finančních prostředků za účelem předstírání úhrad faktur objednavatelem společnosti XXXXvůči zhotoviteli Boneti mont, která následně přeposlala finanční prostředky údajnému subdodavateli společnosti XXXX, a poté prostřednictvím několika dalších subjektů byly finanční prostředky vráceny na bankovní účet společnosti XXXX CZ. V období od 17. do 30. 6. 2015 pak obžalovaní D., B. a N. dodatečně vytvořili podklady o výběrovém řízení a související materiály s výběrovým řízením, načež 30. 6. 2015 obžalovaný B. podal na SZIF Brno žádost o proplacení výdajů společnosti XXXX CZ, kde byly uvedeny nepravdivé údaje, k těmž žádostem o proplacení dotace byly uvedeny celkové výdaje ve výši 8 479 744 Kč, z toho dotace byla ve výši 3 815 884 Kč, z toho ze strukturálních fondů ES 2 861 913 Kč a ze státního rozpočtu ČR 953 971 Kč. Následně však dotace po provedené kontrole ze strany SZIF Brno nebyla vyplacena, neboť první fakturace za uvedené práce ve výši 811 809,21 Kč od společnosti Boneti mont vůči společnosti XXXXproběhla dne 31. 10. 2014, ačkoliv výběrové řízení na zhotovitele stavby proběhlo až 5. 11. 2014. Obžalovaná společnost XXXXpak dne 7. 3. 2014 podala prostřednictvím svého jednatele V. D. žádost o dotaci, uzavřela smlouvu o poskytnutí dotace s celkovými výdaji projektu 13 854 500 Kč, z toho dotace 4 499 550 Kč, následně bez výběrového řízení v rozporu s pravidly, zejména na základě pokynů obžalovaného D. prováděla stavební práce a další práce na uvedeném projektu částečně zaměstnanci společnosti XXXX, dále obžalovaným B. B., V. D., jeho otcem, brigádníky, kamarády a dalšími osobami s cílem provést práce s co nejnižšími náklady, přičemž si obžalovaní

byli vědomi, že na SZIF musí doložit fakturace za stavební práce od stavební společnosti, která údajně vyhrála výběrové řízení, v tomto případě se jednalo o OSVČ K. P., a rovněž musí doložit výpisy z bankovního účtu potvrzující úhrad faktur za stavební práce, a proto vytvořili cyklický oběh peněžních prostředků za účelem předstírání úhrad faktur objednavatelem vůči zhotoviteli, který následně přeposlal finanční prostředky subdodavateli společnosti XXXX, a pomocí několika dalších subjektů byly prostředky vráceny zpět na účet společnosti XXXX. Poté v období od 17. 6. 2015 do 30. 6. 2015 obžalovaní D., B. a N. dodatečně vytvořili podklady o výběrovém řízení a související materiály s výběrovým řízením, načež obžalovaný D. podal dne 30. 6. 2015 žádost o proplacení výdajů společnosti XXXX, kde byly uvedeny nepravdivé údaje, přičemž v žádosti o proplacení dotace byly celkové výdaje ve výši 9 999 000 Kč, z toho dotace 4 499 550 Kč, kdy 16. 10. 2015 SZIF u příjemce dotace učinil korekci ve výši 160 553 Kč a následně je schválil společnosti XXXXdotaci v celkové výši 4 427 300 Kč, z toho ze strukturálních fondů ES 3 320 475 Kč, a ze státního rozpočtu ČR 1 106 825 Kč, a dne 11. 12. 2015 byla dotace na účet společnosti XXXXvyplacena. Jednání obžalovaných tak směřovalo ke způsobní škody ES ve výši 6 182 388 Kč a ke škodě státního rozpočtu ve výši 2 060 796 Kč.

29. Obžalovaní D. a B.B. se ke spáchání trestné činnosti nedoznali, od počátku trestnou činnost popírali, přičemž na svou obhajobu uváděli zejména to, že výběrové řízení oba dva obžalovaní provedli ještě před zahájením stavby, avšak nebylo formálně v pořádku, a proto jej museli provést před podáním žádosti o dotace znovu. Obžalovaný D. se dále hájil tím, že žádal Ing. obžalovaného N. o to, aby výběrové řízení provedl a zadministroval on, ten jej však odbyl s tím, že neměl čas a vyřizoval jiné dotace, které měly přednost. Oba obžalovaní se hájili tím, že neexistovala žádná organizovaná skupina, že mezi sebou neměli nijak role rozděleny, že vše proběhlo řádně, a to jak výběrové řízení, tak samotná realizace zakázky, že neměli v úmyslu spáchat trestný čin a podvodně vylákat dotace. Pokud bylo něco provedeno špatně, tak za to může obžalovaný N., neboť oni dotacím nerozumí, a proto si najali firmu XXXX, za kterou obžalovaný N. vystupuje, aby vše proběhlo v pořádku, ale pokud tam nastaly nějaké chyby, tak to bylo z jeho strany. Obžalovaný D. se dále hájil tím, že poté, co zjistil, že celá věc je v hledáčku policie, tak žádal SZIF, ať firmě XXXXdotaci nevyplácí, ale ta přesto přišla. Dále se obžalovaní hájili tím, že nešlo o žádnou fiktivní rekonstrukci, rekonstrukce truhláren v obou případech skutečně reálně proběhla, přičemž na svou obhajobu předložili znalecké posudky, které tuto obhajobu měly doložit.
30. Oproti tomu obžalovaný J.N. se ke spáchání trestné činnosti v plném rozsahu a bez výhrady doznal. Obhajoba obžalovaných D. a B. je pak vyvrácena jednak doznáním spoluobžalovaného N., dále listinami ve spise založenými, a v neposlední řadě svědeckými výpověďmi zejména z řad statutárních zástupců společností, které se údajně měli účastnit výběrového řízení.
31. Pokud se týká namítané neprocesnosti výslechu svědků, pak soud žádné porušení trestního řádu v přípravném řízení nezaznamenal. S ohledem na námitku obžalovaného D. některé svědky (ty, o kterých tvrdil, že jejich svědecké výpovědi byly předem připraveny) opětovně vyslechl a všichni svědci popřeli, že by byli kýmkoliv instruováni, jak mají ve věci vypovídat. Svědci se mezi sebou vesměs neznají a soud nezaznamenal, že by ze strany Policie ČR byl na tyto svědky činen nátlak, jak mají ve věci vypovídat. Z tohoto důvodu nelze považovat jejich svědecké výpovědi učiněné v přípravném řízení za účasti obhájců za neprocesní či nevěrohodné.
32. Z výpovědi těchto svědků, tedy zejména z výpovědi svědků P. H., L. E., J. F., M. F. a částečně také z výpovědi svědka P. V. pak vyplynulo, že se firmy Terni s.r.o., Vojdas s.r.o., Stavounia s.r.o. a Prosad MK s.r.o. žádných výběrových řízení ohledně rekonstrukce truhláren ve Velkém Beranově či Leštině fakticky nezúčastnili. Svědek T. D. jako bratr obžalovaného V. D. využil svého práva a ve věci odmítl vypovídat, tento svědek je statutárním zástupcem společnosti Boneti mont, která zvítězila při výběrovém řízení na realizaci zakázky ve Velkém Beranově, a svědek K.

P. pak uvedl, že skutečně k výběrovému řízení došlo a on se ho účastnil. Tato jeho výpověď však nemá oporu v listinách, které jsou ve spise založeny, dokonce je v přímém rozporu s těmito listinami. Z výpovědi svědka K. P. číselná snaha svou výpovědí zejména obžalovanému D. pomoci. Svědek P. totiž uvedl, že v době, kdy byl osloven obžalovaným D., tj. někdy na jaře 2014, s realizací zakázky, tak v tu dobu neměl žádné zaměstnance, několik let již se nezabýval stavební činností, a prakticky byl tedy mimo obor. Uvedl, že si sice sjednal subdodavatelskou firmu, ale protože mezi tím došlo ke změně a zakázka byla realizována částečně z dotací, tak mu subdodavatelská firma utekla a on posléze zjistil, že nemá jak zakázku provést. Je nanejvýš podivné, aby se do výběrového řízení přihlásila osoba, která mnoho let stavební činnost nevykonává, nemá žádné zaměstnance, a nemá nijak zajištěno, aby mohla zakázku provést. Svědek P. uvedl, že se s obžalovaným D. dohodli, že zakázku subdodavatelsky provede firma XXXX. Ze smlouvy o dílo, která je součástí spisu, však vyplývá, že smlouva mezi K. P. a společností XXXX byla podepsána již dne 14. 6. 2014, a to přesto, že smlouva mezi XXXX a K. P. byla uzavřena až 11. 7. 2014, čili smlouva se subdodavatelem zhruba měsíc předchází uzavření hlavní smlouvy o dílo, která mohla být uzavřena až po provedeném výběrovém řízení. Není tedy možné, aby svědek P. v době, kdy ještě nevěděl, že výběrové řízení vyhraje, již uzavíral subdodavatelskou smlouvu se společností XXXX, notabene vlastněnou a ovládanou obžalovaným D., který byl investorem dané věci a který výběrové řízení organizoval. Svědek uvedl, že tam zřejmě došlo k překlepu, nicméně k smlouvě ze dne 14. 6. 2014 byl uzavřen ještě dodatek, který je datován 22. 6. 2014, je tedy vyloučeno, aby se u dvou různých smluv spletlo datum. Je tedy nemožné, aby svědek P. uzavřel subdodavatelskou smlouvu a dodatek k této smlouvě ještě předtím, než vůbec mohl vědět, že vyhrál výběrové řízení. Z těchto důkazů je tedy patrné, že řádné výběrové řízení ve věci rekonstrukce truhlárny v Leštině vůbec neproběhlo, a vše bylo pouze fiktivní. Vyplývá to rovněž z výpovědi svědka H., jednatele společnosti Terni s.r.o., který ani nevěděl, že se společnost Terni něčeho takového zúčastnila, připustil, že sice podepsal listiny, které jsou součástí spisu, a které byly předkládány s žádostí o dotaci na SZIF, nicméně uvedl, že z pozice své funkce podepisuje velké množství listin a pravděpodobně mu tyto listiny někdo předložil, a on, aniž by je četl či nějak zkoumal, tak je podepsal a orazítkoval. V každém případě uvedl, že tyto listiny netvořil. V obdobném duchu vypovídal i svědek V., který uvedl, že ani společnost Vojdas se žádného reálného výběrového řízení nezúčastnila, uvedl, že byl sice obžalovaným D. dvakrát osloven ohledně výběrového řízení, kdy mu byla dvakrát předložena nabídka, kterou ovšem nevytvořil svědek V., ani nikdo ze společnosti Vojdas, ale obžalovaný D., a on tyto listiny pouze podepsal. V rámci přípravného řízení si byl svědek jistý, že se tak stalo v roce 2015, v rámci hlavního líčení pak uváděl, že si již jistý není, že si nepamatuje, a že pravděpodobně to bylo jindy, nicméně soud vycházel z jeho první výpovědi, která byla časově blíže předmětnému skutku, jednalo se o rok 2016 a je tedy zřejmé, že si obžalovaný v dané době věc lépe pamatoval, nehledě na to, že byl tehdy dotazován, zda si je jistý rokem 2015 a on odpověděl, že ano. Je tedy zřejmé, že pokud byl svědek V. osloven obžalovaným až v roce 2015, tak v tomto případě se nemohlo jednat o řádné výběrové řízení, neboť to musí proběhnout před zahájením stavby, a v roce 2015 již byla zakázka v plném proudu.

33. Z výpovědi obžalovaného N. pak jednoznačně vyplývá, že se sblížili s obžalovaným D., stali se z nich kamarádi, a z jara 2014 spolu na společné schůzce projednávali realizaci předmětných zakázek, a to jak společnosti XXXX, tak XXXX, a dohodli se, že výběrové řízení provedou zpětně, protože to pro ně bude jednodušší, kdy poté, co již bude stavba hotova, budou známy přesné náklady, nebude tedy třeba nic pozměňovat, popř. dělat další výběrová řízení, a rozhodli se tak proto, protože SZIF nepožadoval doklady k výběrovému řízení dopředu, ale až nakonec při podání žádosti o proplacení dotace. Bylo to tedy možné takto zrealizovat, ale oba obžalovaní věděli, že je to nezákonné a že to není v pořádku. Rovněž pokud se týká provedení stavby subdodavatelsky spřízněnou firmou, v tomto případě společností XXXX, nebo svépomocí, bylo obžalovaným N. sděleno, že to sice SZIF nekontroluje, nicméně ani jednomu z obžalovaných nesdělával, že by to bylo možné či povolené a oba obžalovaní věděli, že takovýto postup není

možný. Z provedeného dokazování, zejména ze svědeckých výpovědí a z výpovědi spoluobžalovaného N. tedy jednoznačně vyplynulo, že výběrové řízení na rekonstrukci truhlárny v Leštině společnosti XXXXvůbec neproběhlo, bylo uděláno pouze fiktivním způsobem, a to až po skončení stavby, přičemž osoba, která výběrové řízení údajně vyhrála, od počátku neměla v úmyslu tuto stavbu realizovat, naopak obžalovaní od počátku počítali s tím, že stavbu realizují svépomocí a prostřednictvím své společnosti XXXX, a to aby za účelem ušetření finančních prostředků. S ohledem na to, že neproběhlo řádné výběrové řízení, není dnes již možné zjistit, jaká byla možná hodnota této zakázky a s tím je i spojena samozřejmě i výše proplácené dotace. Pokud se týká znaleckých posudků společnosti Statikum s.r.o., soud nijak nezpochybnuje, že realizace zakázky proběhla v hodnotě, tak, jak je uvedena, koneckonců předmětem tohoto trestního řízení není to, že by obžalovaní žádnou rekonstrukci neprovedli, nebo že by provedli nějakou fiktivní rekonstrukci. Trestná činnost obžalovaných spočívá v něčem jiném. Obžalovaní provedli fiktivní výběrové řízení, obžalovaní od počátku počítali s tím, že zakázku bude realizovat někdo jiný, než kdo bude uveden ve výběrovém řízení jako vítěz, že ji budou realizovat pomocí svojí společnosti a svépomocí, aby na stavbě co nejvíc ušetřili. Obžalovaný N. doznal, že to byl on, kdo v druhé polovině června 2015 pak vytvořil podklady pro fiktivní výběrové řízení na základě podkladů dodané obžalovaným D., a to v případě obou dvou projektů, kdy poté, co to zpracoval a zadministroval, to oběma obžalovaným vrátil proto, aby zajistili podpisy a razítka jednak u nabídek, jednak zajistili podpisy např. u členů hodnotící komise apod. Sám obžalovaný N. zfalšoval výpisy z obchodního rejstříku, neboť bylo nutné získat výpis z obchodního rejstříku předmětných firem s datem, které předcházelo výběrovému řízení, což v červnu 2015 již nebylo možné. Bylo nutné získat výpisy z obchodního rejstříku s datem roku 2014, a proto obžalovaný N. tato data na výpisech z obchodního rejstříku zfalšoval. Ze spáchání trestné činnosti tak oba obžalované usvědčuje jednak spoluobžalovaný J.N., a dále svědci z řad statutárních zástupců společností, které se měly výběrového řízení zúčastnit. Pokud se pak týká rekonstrukce truhlárny společnosti XXXXve Velkém Beranově, zde se této zakázky měly ve výběrovém řízení zúčastnit společnosti Boneti mont, Stavounia a Prosad MK. Zástupce společnosti Boneti mont T. D., jak už bylo výše uvedeno, nevypovídal, a ostatní zástupci dalších společností, tj. svědci J. F. a M. F. shodně uvedli, že se fakticky žádného výběrového řízení nezúčastnili, že žádnou nabídku nevypracovávali, nic nedoložili, sami o své aktivitě, poté, co by byli např. investorem osloveni, a veškeré podklady, které podepsali či orazítkovali, jim předložil obžalovaný D.. Navíc údajný vítěz výběrového řízení spol. Boneti mont fakturovala společnosti XXXX za provedené stavební práce již dne 30. 10. 2014, ačkoliv výběrové řízení na zhotovitele stavby proběhlo dle předložených dokladů až 5. 11. 2014. I z tohoto jednoznačně vyplývá, že výběrové řízení bylo čistě fiktivní. Z výpovědi svědků z řad osob, které skutečně pracovaly na předmětných rekonstrukcích, pak vyplývá, že se jednalo o zaměstnance společnosti XXXX a z jejich výpovědí rovněž vyplynulo, že se na rekonstrukci podíleli jak oba obžalovaní, tak jejich rodinní příslušníci, a to vše v rozporu s podmínkami pro udílení dotace. Oba obžalovaní jednající za společnosti XXXXa XXXX, tj. za XXXXD., a za XXXXB.B., pak dne 30. 6. 2014 podali žádost o proplacení dotace, v případě společnosti XXXX se jednalo o částku 3 815 884 Kč, a v případě společnosti XXXXo částku 4 427 300 Kč. Součástí žádosti o dotace byly i dokumenty k fiktivnímu výběrovému řízení, doklady o fiktivním oběhu peněz, přičemž o tomto se obžalovaní B. a D. domlouvali již v průběhu realizace, jak vyplývá např. z emailu z 15.12.2014 zaslání obžalovaným B. obžalovanému D., kde je jasně domlouván řetězec toku finančních prostředků ze strany společnosti XXXX ke společnosti Boneti mont, dále ke společnosti XXXX, a zpět. Obdobné to bylo i ve společnosti XXXX. Společnosti XXXXdotace proplacena nebyla, a to z toho důvodu, že SZIF při kontrole zjistil, že společnost Boneti mont fakturovala společnosti XXXX za provedené stavební práce již dne 30. 10. 2014, ačkoliv výběrové řízení na zhotovitele stavby proběhlo dle předložených dokladů až 5. 11. 2014. U společnosti XXXXpak kontrola nic neodhalila, a společnost XXXXbyla vyplacena dotace ve výši 4 427 300 Kč, která byla okamžitě zajištěna pro účely trestního řízení, neboť v tu dobu již se o věc zajímala policie.

34. Obžalovaní D., N. a B.B. se shora popsaným jednáním dopustili dvou trestných činů. Jednak zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. a), c) tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, a dále zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), c), odst. 5 tr. zákoníku, rovněž ve formě spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovaní totiž v žádosti o poskytnutí dotace uvedli nepravdivé údaje, a to konkrétně údaje o fiktivním výběrovém řízení, podstatné údaje zamlčeli, a to tu skutečnost, že od počátku měli v úmyslu provádět stavbu svépomocí, popř. spřízněnou firmou, tento trestný čin pak spáchali jako členové organizované skupiny a takovýmto činem způsobili značnou škodu, a dále se pokusili značnou škodu spáchat, když část jejich jednání zůstala ve stádiu pokusu, a to v případě společnosti XXXX CZ. Obžalovaní také předložili nepravdivé doklady vztahující se k výdajům rozpočtu spravovaných Evropskou unií, a to zejména nepravdivé doklady o fiktivním výběrovém řízení, a tím umožnili nesprávné použití finančních prostředků z některého takového rozpočtu a jejich jednání směřovalo k tomu, aby způsobili škodu velkého rozsahu. Díky tomu, že společnosti XXXX nebyla pak dotace proplacena, zůstalo jejich jednání ve stádiu pokusu. Část dotací totiž byla poskytnuta ze strukturálních fondů Evropských společenství, a část ze státního rozpočtu České republiky. V té části, kde byla poskytnuta dotace ze strukturálních fondů Evropských společenství, se jedná o zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), c) tr. zákoníku, a tam, kde jednání obžalovaného směřovalo vůči dotačním prostředkům ze státního rozpočtu, se pak jedná o zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. a), c) tr. zákoníku.
35. Obžalovaná společnost XXXX se dopustila zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. a), c) tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), c), tr. zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a XXXX se pak dopustila zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 5 písm. a), c) tr. zákoníku a zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), c) tr. zákoníku. Trestní odpovědnost právnických osob je dána jednáním jejich statutárních zástupců, kdy obžalovaný V. D. je jednatelem, nebo byl předmětnou dobu jednatelem společnosti XXXX, v případě společnosti XXXX sice obžalovaný B.B. nebyl jednatelem této společnosti, avšak jednal za společnost na základě plné moci.
36. Pokud se týče formy zavinění, pak soud hodnotí jednání obžalovaných jako úmysl přímý ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kdy chtěli způsobem v trestním zákoně uvedeným ohrozit nebo porušit zájem chráněný tímto zákonem. O vůli obžalovaných čin spáchat svědčí ta skutečnost, že od počátku obžalovaní B. a D. neměli v úmyslu provést řádné výběrové řízení, od počátku směřovalo jejich jednání k vylákání dotačních prostředků, jednak z fondu Evropských společenství a jednak ze státního rozpočtu České republiky, oba obžalovaní ve spolupráci s obžalovaným N. dopředu věděli, že výběrové řízení nebude probíhat před realizací zakázky, že zakázku provedou svépomocí pomocí nastrčených osob, a že výběrové řízení provedou až ex post, kdy již budou známy reálné náklady projektu, přičemž obžalovaní věděli, že listiny, které předkládají s žádostí o dotace, jsou nepravdivé, že neodráží skutečnost, a přesto tyto listiny předložili, přičemž obžalovaný N. věděl o tom, že tyto listiny jsou nepravdivé, byl to on, kdo vytvářel na základě podkladů nepravdivé listiny dokladující neexistující výběrové řízení.
37. Pokud se obžalovaní D. a B. hájili tím, že neexistovala žádná organizovaná skupina, přičemž obžalovaný N. v této věci nijak blíže nevypovídal, pak je nutno mít na paměti, že pokud se týká organizované skupiny, jedná se o sdružení nejméně tří trestně odpovědných osob, což všichni obžalovaní jsou, kde je provedena určitá dělba úkolů mezi jednotlivé členy sdružení, jehož činnost se v důsledku tohoto vyznačuje plánovitostí a koordinovaností, což zvyšuje pravděpodobnost úspěšného trestného činu a tím i jeho společenskou škodlivost. Zde se jedná o

tři trestně odpovědné právnické osoby, přičemž z provedeného dokazování, zejména z výpovědi obžalovaného N., ale i ze svědeckých výpovědí, vyplynulo, že hlavní postavou v tomto případě byl obžalovaný V. D., který zajišťoval vše pro oba projekty, jak XXXX, tak XXXX, byl to on, kdo byl kontaktu s obžalovaným N., administrátorem projektu, přičemž to nebyl obžalovaný N., který by celou skupinu řídil, a který by rozhodoval o tom, kdo se účastní výběrového řízení, jak se provedenou zakázky, které firmy ve skutečnosti zakázky provedou, byl to naopak obžalovaný D., který zajišťoval podklady pro fiktivní výběrová řízení u obou projektů, byl to on, kdo komunikoval s obžalovaným N., byl to on, kdo dohodl společně s obžalovaným Ing. N. postup spočívající v provedení výběrových řízení až po skončení projektu. Pokud se pak týká obžalovaného B., ten se podílel zejména na rekonstrukci truhlárny společnosti XXXX CZ, ale jak vyplynulo ze svědeckých výpovědí, i společnosti XXXX, byl v kontaktu s obžalovaným D., společně se podílely na vytváření cyklického oběhu finančních prostředků, jak vyplynulo z emailové komunikace, v neposlední řadě je třeba mít na paměti, že je osobou, která byla statutárním zástupcem a společníkem ve společnosti XXXX, která prováděla faktickou realizaci obou dvou rekonstrukcí. Obžalovaný J. N. pak v celém projektu měl funkci administrátora, kdy on, na rozdíl od obžalovaných B. a D., byl schopen celou trestnou činnost dotáhnout do konce v podobě vyhotovení potřebných dokumentů v náležité kvalitě, tak, aby mohly být předloženy k žádosti o proplacení dotace. Bez obžalovaného N. by obžalovaní B. ani D. nemohli trestnou činnost dokonat, a pokud by byl obžalovaný N. „pečlivější“ a nepřehlédl by fakturu společnosti Boneti mont z 30. 10. 2014, mohlo se všem obžalovaným podařit dotace pro společnosti jak XXXX CZ, tak i XXXX získat, a s největší pravděpodobností by se na jejich trestnou činnost nepřišlo. „Prospěch z celého projektu“ měli mít obžalovaní D. a B., kteří by získali za mnohem nižší finanční prostředky rekonstruované objekty pro jejich podnikání, a dotace by byla v podstatě zisk jejich firem. N. by pak získal odměnu za zdárné vyřízení dotace.

38. Pro účely trestního řízení pak soud nahlížel na obžalovaného J. N. jako na spolupracujícího obviněného ve smyslu § 178a tr. řádu, když obžalovaný splnil zákonné podmínky pro přiznání tohoto statutu stanovené v § 178a odst. 1 tr. řádu.
39. Soud dále dospěl k závěru, že obžalovaný V. D. sám jako soukromý podnikatel a jednatel společnosti XXXX a XXXX group, v blíže nezjištěné době, nejméně od 15. 1. 2012 neoprávněně bez platné licence uložil, nebo nechal uložit a naistalovat, nebo nechal nainstalovat, komerční software AutoCad 2007, 2010, 2012, 2013 společnosti Autodesk do počítačů umístěných v rodinném domě na ulici Sluneční, a do počítačů umístěných v kanceláři D., a to za účelem své podnikatelské činnosti, přičemž obžalovaný následně vytvořil přibližně 50 stavebních projektů a stavební dokumentace pomocí softwaru AutoCad, tyto projekty prodal koncovým zákazníkům, a tímto svým jednáním porušil autorská práva majitele licence k předmětným programům společnosti Autodesk, a způsobili tak škodu ve výši 380 000 Kč.
40. Ke spáchání této trestné činnosti se obžalovaný víceméně doznal, když tedy nepopíral, že ty programy, které byly v jeho počítačích nalezeny, tam byly, uvedl, že je získal od kamaráda, nicméně si neověřoval, zda se jedná o platnou licenci, či nikoliv, na těchto programech vytvářel stavební projekty, provozoval tam tedy podnikatelskou činnost, a se společností Autodesk se pak dohodl na náhradě škody.
41. Doznání obžalovaného je pak v souladu s dalšími důkazy, které byly ve spise založeny. Jednak je v souladu se znaleckým posudkem z oboru kybernetika, výpočetní technika J. J., v neposlední řadě pak také z vyjádření společnosti Autodesk vyplývá, že programy, které byly uloženy v počítačích, zajištěných při prohlídkách, byly bez platné licence. Oproti podané obžalobě však soud snížil výši způsobené škody z částky 810 900 Kč na 380 000 Kč. Soud přitom vycházel z dohody o narovnání a náhradě škody, uzavřené mezi obžalovaným a společností Autodesk, kde se strany výslovně dohodly na náhradě škody ve výši 380 000 Kč, a samotná společnost Autodesk

pak deklarovala, že se nebude připojovat k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, a že nepožaduje žádné další plnění ze strany obžalovaného. Jestliže tedy samotná poškozená společnost uvádí, že jí byla způsobena škoda ve výši 380 000 Kč, pak soud nemá nejmenší pochybnosti o tom, že byla způsobena škoda právě v této výši, a proto na základě vyjádření poškozeného upravil výši způsobené škody. Obžalovaný V. D. se tak výše popsaným jednáním dopustil přečinu porušování autorského práva, práv související s právem autorským a práv v databázi podle § 270 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Pokud se týče formy zavinění, tak i u tohoto trestného činu soud hodnotí jednání obžalovaného D. jako úmysl přímý ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kdy chtěl způsobem v trestním zákoně uvedeným porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto zákonem. O vůli obžalovaného činu spáchat svědčí ta skutečnost, že si byl vědom, že tyto programy jsou bez platné licence a tyto programy užíval ke své podnikatelské činnosti.

42. Při úvaze o druhu a výši trestu vyšel soud ze všech kritérií ust. § 39 tr. zákoníku o účelu a ukládání trestu. Obžalovaným byl za podmínek stanovených v § 43 odst. 1 tr. zákoníku ukládán úhrnný trest, neboť se dopustili více trestných činů. Obžalovaný D. se dopustil celkem tří trestných činů, ostatní obžalovaní dvou. Nejprůšněji trestným z projednávané trestné činnosti je zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 5 tr. zákoníku. Všem obžalovaným tedy hrozil trest odnětí svobody od 5 do 10 let. V případě obžalovaného D., jakož i v případě ostatních obžalovaných soud zohlednil jejich dosavadní bezúhonnost jako výraznou polehčující okolnost, a zároveň přihlédl k tomu, že nejzávažnější trestná činnost obžalovaných zůstala ve stádiu pokusu. Jako přitěžující okolnost pak na straně obž. D. soud zohlednil jeho postavení v rámci organizované skupiny, kdy tento obžalovaný byl hlavou této skupiny, a byl to on, kdo se nejaktivněji podílel na spáchání celého trestného činu. Rovněž pak soud jako přitěžující okolnost zohlednil, že se obžalovaný dopustil celkem tří trestných činů. Na základě tohoto pak byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody v trvání 6 let, tedy jeden rok nad spodní hranici zákonné trestní sazby. Pro výkon trestu byl obžalovaný podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.
43. V případě obžalovaného B. soud jako polehčující okolnost, vyjma výše uvedeného, zohlednil i tu skutečnost, že jeho role v organizované skupině nebyla hlavní, byl osobou, která nebyla tak aktivní, jako obžalovaný D., a proto byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody v trvání 5 let, tj. na samé spodní hranici zákonného rozpětí § 260 odst. 5 tr. zákoníku. I tento obžalovaný byl zařazen pro výkon trestu do věznice s ostrahou. V případě obou obžalovaných byly splněny podmínky pro zařazení obžalovaných pro výkon trestu do věznice s ostrahou, nebyly splněny podmínky pro zařazení do jiného typu věznice, a zároveň soud neshledal žádné důvody, aby mohl obžalovaným uložit trest pod spodní hranici trestní sazby.
44. K tomu naopak došlo u obžalovaného N., kdy soud zohlednil jako nejvýznamnější polehčující okolnost to, že obžalovaný se nejen ke spáchání trestné činnosti zcela a bez výhrady doznal, ale svým doznáním usvědčuje i oba spoluobžalované, kdy od počátku měl obžalovaný N. postavení spolupracujícího obviněného. S ohledem na to mu soud za splnění podmínek stanovených v § 58 odst. 4 tr. zákoníku uložil trest pod spodní hranici trestní sazby, a to v trvání 2,5 let. S ohledem na dosavadní bezúhonnost obžalovaného a jeho přístup k trestnímu řízení pak soud obžalovanému výkon trestu podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 4 let.
45. Pokud se pak týká společnosti XXXX s ohledem na to, že se obžalovaná právnická osoba dopustila trestné činnosti v úmyslu získat majetkový prospěch, byl jí uložen peněžitý trest ve výměře 50 denních sazeb, kdy výše jedné denní sazby činí 1 000 Kč, celkem tedy 50 000 Kč. Společnost XXXX je společnost, která je aktivní, částka 50 000 Kč pro ni bude citelné omezení, avšak ne likvidační, a společnost to tedy jako trest pocítí. Pokud se pak týká společnosti XXXX té soud uložil trest propadnutí věci, a to peněžních prostředků ve výši 4 427 3000 Kč, které jsou

zajištěny na účtě, přičemž se jedná o finanční prostředky, které na účet společnosti přišly z účtu SZIF, jedná se tedy o věc, která byla získána trestným činem.

46. SZIF se připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody vůči poškozené společnosti XXXX ve výši 4 427 300 Kč. Jak vyplynulo z dokazování, tato částka byla na účet společnosti vyplacena, SZIF tak vznikla škoda v této výši a tato škoda vznikla v příčinné souvislosti s jednáním společnosti XXXX, a proto soud uložil této společnosti, aby uhradila poškozené České republice, Státnímu zemědělskému intervenčnímu fondu škodu ve výši 4 427 300 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr. řádu).

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. (§ 249 odst. 1, 2 tr. řádu)

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nespĺňuje náležitosti obsahu odvolání. (§ 253 odst. 3 tr. řádu)

Brno 3. května 2018

Mgr. Michal Zámečník v. r.
předseda senátu